

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 71 - březen 2013

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

MÓDNÍ NÁVRHÁŘKA

BEATA RAJSKÁ

ČETLA DĚTEM

STR. 28

PÁR SLOV ÚVODEM

S minulým číslem jsme k vám přišli v době předvánoční, sedmdesát jednička se hlásí těsně před Velikonoce. Je tedy fakt, že svátky jara jsou letos o trochu dříve a že venku to vypadá spíš na prosinec nebo leden než na konec března, ale s přírodou nikdo z nás nic nenadělá, ta si jede podle vlastního kalendáře, a že v tom lidském je napsáno slovo Velikonoce, to je jí naprosto fuk. Nezbyvá tedy než se obrnit trpělivostí a na to právě jarní sluníčko a teplo ještě pár týdnů počkat.

Pokud v tom čekání na jaro najdete pár minut času a zalistujete Puclíkem, proběhne vám před očima sled událostí posledních týdnů a měsíců, jak nám je naservíroval náš školní život. Mozaika je to docela pestrá, takže se můžete třeba podívat na pravou krokodýlí farmu s paní učitelkou Poláčkovou, můžete se zaposlouchat do podvečerního čtení známé módní návrhářky Beaty Rajske, můžete poslat pohled Zdeničce nebo okouknout průběžné výsledky školního „všesběru“ či jiných soutěží, kterých se odehrálo docela dost...

A co je před námi? S přicházejícím jarem se roztrhne pytel s nejrůznějšími exkurzemi, z nichž tradičně nejvíce bude mířit do Prahy. Také nás čekají přijímačky na střední školy, takže páťáci i deváťáci už jistě sledují kalendář, kolik času jim ještě zbývá, než zasednou k testům, které rozhodnou o jejich dalším osudu. A je toho ještě mnohem víc. Budeme se snažit být při všem tom důležitém a následně vám o tom v příštím čísle povyprávět...

Přejeme příjemné jarní počteníčko...

Redakce

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 28.-29. 03. 2013 Velikonoční prázdniny
- 01. 04. 2013 Pondělí velikonoční
- 18. 04. 2013 Přijímací pohovory do specializované třídy

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Lyžařský výcvik sedmých tříd se nikdy neobejde bez ztrát. Letos tomu nebylo jinak, a tak Petr Svoboda ze 7.B hned první den, ještě než dojeli k hotelu Ski, zlomil hůlku, takže jeho pokračování v cestě bylo vážně ohroženo. Taky Fandu Bukáčka ze 7.C zradila hned v úvodu výbava – utrhla se mu u boty podrážka, takže měl rázem z lyžáků docela obyčejné bačkory ☺. Jenže v papučích se na lyžích opravdu jezdit nedá, a tak musel Fanda elitní lyžařskou skupinu opustit a vrátit se domů. Svoje hůlky, které byly našťastí v pořádku, ale stihl zapůjčit Petrovi, takže ze dvojího poškozeného lyžařského vybavení se složilo dohromady jedno funkční a Petr mohl pokračovat v dobývání bílých plání...
- Tělocvik je opravdu nebezpečný předmět. No, ono úplně bezpečno není ani při čekání na něj. Svě o tom ví Pavel Svoboda ze 7.C, který se nedávno před tělocvikem na chvílku sehnul, aby si zavázal tkaničku, a v tom okamžiku do něj natankovala skupinka spolužáků, která podle našich informací právě pronásledovala prchající Míšu Jinkovou ze 7.B. Pavel dostal nohou do úsměvu, druhou chytil o zeď a brýle byly vejpuř. Takhle to dopadá, když se bezhlavě honí ženský ☺...
- Před pár dny zkoušela paní učitelka Ficová v 8.C Aničku Truksovou v matematice z rovnic. Když už se jí chystala napsat známku do žákajdy, přihlásil se Tomáš Janů a začal s paní učitelkou nadšeně diskutovat o problematice zmíněné rovnice. Paní učitelka po chvíli diskusi ukončila konstatováním, že rovnice nemá řešení, a tuhle formuli, která jí nějak silně utkvěla v hlavě, zapsala taky Aničce do žákajdy: *Nemá řešení* ☺...
- Naše redakce by chtěla touto cestou vyjádřit co nejpřímější soustrast své člence Marušce Novotné z 8.C nad tragickou ztrátou jejich člena rodiny – totiž čuníka, který nešťastnou náhodou zahynul při domácí zabíjačce. Víme, že je to pro Marušku obrovská rána, ale pevně doufáme, že se její smutek a chmury brzy rozplynou, až v jejich kuchyni zavoní čerstvoučké smažené vepřové řízečky... Maruška je má totiž móóóó ráda ☺...

OBSAH

- Pár slov úvodem 2
- Co nás čeká 2
- Puclíkova šuškárna 2
- Internet 3
- Malé ohlédnutí za vánočním řáděním .. 4
- Školní sběr – průběžné výsledky 6
- Piškvorky letos poosmé 7
- O sexu s Ezopem 7
- Bob a Bobek pomáhali prvňáčkům 8
- Internet – se mnou se bát nemusíš 9
- Anketa 10
- Sloupečky 12
- Vyzvídali jsme... 14
- Soutěžíme v PaySecCupu 19
- Lyžák sedmiček s hnědou čokoládou 20
- Ekofanda 22
- Rodičák (komiks) 24
- Global Forum Praha 2012 25
- Od krokodýlů k naftě 26
- Demosthenové opět uspěli 27
- Podvečerní čtení s Beatou Rajskou ... 28
- Puclympiáda počtvrté 29
- Když se setmí... 30
- Adopce na dálku 32
- Jak na první pomoc 32
- Nakupování pod drobnohledem 33
- Recitační soutěž 33
- Žákovská knihovna 34
- Pohled pro Zdeničku 35
- Kam se vydat po základce 36
- Superfarmář 37
- Okénko ZŠ Slavkovice 38

Který z předmětů považujete za nejobtížnější?			
Anglický jazyk	278	30.1 %	
Matematika	267	28.9 %	
Fyzika	117	12.7 %	
Chemie	62	6.7 %	
Výpočetní technika	59	6.4 %	
Český jazyk	55	6 %	
Dějepis	35	3.8 %	
Přírodopis	32	3.5 %	
Zeměpis	18	2 %	

Povšimli jste si ANKETY, která byla umístěná na školním webu? Hlasovalo bezmála tisíc účastníků...

INTERNET

Když se vzbudím z kómatu,
hup! a už jsem na netu.

Nejdřív kouknu na e-mail,
no, tak to se podívej!
Pohromadě tolik spamů,
když nekoupím, prý je zklamou.

Ihned všechny vymažu
a pak mailu nakážu,
že až příště přijdou spamy,
ať už jdou do koše samy.

A pak si jdu zahrát hry,
kde se starám o želvy.
Hrál jsem si i střílečky,
pařil jsem den celičký.

Máma řekla, ať jdu spát,
ale já chci pořád hrát.
V té hře už mám tisíc bodů,
přestat prostě nedovedu.

Pak vyskočí reklama,
říká mi, ať neváhám,
že mám zahrát on-line hru.
No, tak dobře, zkusím ju.

Tam se starám o statek,
dokupuju majetek.
Hele, to je hrozná hra,
viry mi sem zatáhla.

Mám tam náký trojský koně,
antivire, honem, na ně!
Antivir mi kleknul
a já jsem se leknul.

Počítač jsem rozbil,
rozumu jsem pozbyl.
Teď už radši běhám venku,
aspoň vyvenčím svou fenku.

Arne Němec, 5.B

MALÉ OHLÉDNUTÍ ZA VÁNOČNÍM ŘÁDĚNÍM

Od loňských Vánoc už uplynula spousta vody a pomalu se chystáme na jaro, ale přece jen jsme se rozhodli připomenout pár zdařilých akcí, které se redakci podařilo připravit...

VÁNOČNÍ DISKOTÉKA

Pro každého „normálního“ žáka naší školy to všechno začalo 11. prosince 2012 v 16 hodin. To se ale rozhodně nedá říct o redakci školního časopisu. Nemyslete si, ono nachystat takou diskotéku dá docela zabrat. Už jen vymyslet všechny soutěže. To se řeší opravdu dlouho. Pak přijde na řadu sepsání a nakoupení všech nezbytných rekvizit a cen. No, a když už to zdánlivě máte všechno, tak může začít diskotéka...

Vydali jsme se do kulturního domu už v 15 hodin a byli jsme ověšeni všemi věcmi jako vánoční stromeček ☺. Vybalili jsme potřebné rekvizity, ale ouha! Chyběla nám relativně podstatná věc – papírové tácky. No a tak jsem se hold vy-

dala do papírnictví a dokoupila potřebné.

A je to tady! Padla čtvrtá a začali se scházet žáci naší školy. Když už byl kulturák plný, dostal se ke slovu náš pan DJ David Hamerský. Sice

chvilku trvalo, než se někdo odhodlal jít tancovat, nakonec ale tancovali všichni.

Asi po hodině tance se ke slovu dostala paní učitelka Svobodová a odstartovala první a zároveň poslední soutěž večera – tradiční štafetu. Prvním úkolem bylo nahnat kapra (balónek) do koše za pomoci paličky (dřevěné tyče). I přesto, že dva balonky praskly, se první úkol docela povedl.

Druhým zákeřným úkolem ve štafetě bylo vytáhnout prskavku z obalu, zapíchnout ji do předem připravené brambory a zapálit ji. To by ale nebyl Puclík, aby v tom nebyl nějaký figl. Tento úkol jste totiž museli splnit za pomoci pouze jedné ruky.

Na řadu se dostal úkol číslo tři - rozbalit dárek a donést na start jeho obsah. Zatím se vše dařilo, ale přišel čtvrtý úkol. Perníčky peče doma každý, ale plastelínové stromečky už tak obvyklé nejsou. Asi Vám je už jasné, co tedy byl úkol číslo 4. Ano, vykrájet plastelínový stromeček. Všichni se prali statečně a mohl tedy začít poslední úkol.

Jeho obsahem bylo sníst povídkový koláč s pořádnou vrstvou šlehačky bez použití rukou. Uplácení od koláče nakonec souboj šestých a sedmých tříd vyhrála 7.B a souboj

osmých a devátých tříd 8.C. Gratulujeme!

Ke slovu se opět dostal pan diskžokej. Vytvořil krásnou laserovou show a pobavil tak celý kulturák. Přibývalo i písniček na přání a čas neúprosně běžel. Do tance se postupně zapojovali všichni učitelé a zábava byla čím dál tím lepší.

Všechno ale jednou končí, a tak i naše diskotéka musel dospět do konce. Po poslední písničce už všechny tak bolely nohy, že se postupně rozprchli do svých domovů. Ale někdo přece zůstal a pomohl nám odnést zbylé rekvizity zpět do

školy. Všem, kteří nám pomohli, ještě jednou děkujeme.

Závěrem bych ještě chtěla alespoň touto cestou opravdu velmi poděkovat paní učitelce Svobodové a pánům učitelům Smékalovi a Havlíkovi za to, že obětovali svůj drahocenný čas a připravili pro nás tak úžasnou diskotéku. Ono - ruku na srdce - připravit dobrou diskotéku umí jen málokdo. Oni ale dokázali, že to zvládnou. Doufám, že se vám diskotéka líbila a že se třeba za rok na podobné akci opět uvidíme...

Radka Křížová, 8.C

ANDĚLSKÁ NADÍLKA

Jako každý rok i letos redakce školního časopisu Puclík roznášela vánoční dárky. Tentokrát jsme pomáhali Ježíškovi jako jeho andělští pomocníci v pátek 21. prosince.

Celý týden jsme netrpělivě sledovali počet dáreků, které se pomalu ale jistě objevovaly pod krásně nazdobeným stromečkem. Začátkem týdne to vypadalo, že nebudeme mít co roznášet, ale hned ve čtvrtek ráno nás tato obava opustila. Dárkové tašky, malé i velké dárečky zaplnily do té doby prázdnou plochu kolem stromečku. My jsme samozřejmě měli velkou radost, že máme co roznášet.

V pátek ráno se celý náš tým s vervou pustil do třídění velkého množství krásně zabalených věcíček. Bylo to jen tak tak, ale všechno jsme zvládli a mohli se pustit do té nejhlavnější věci, tedy do samotného nadělování.

Během přestávky se z nás stali krásní andělé. Nutno dodat, že někteří by do nebe opravdu zapadli raz dva. Jakmile zvoněk zahájil druhou hodinu, naše andělská skupina vyrazila do tříd prvního stupně. V každé třídě voněl čaj a cukroví a my konali svoji práci.

Dárečky jsme roznesli v pořádku a třetí hodinu přišly na řadu třídy v prvním patře. Po

další dobře vykonané práci nás čekalo druhé patro. I tam jsme dárky bezpečně dopravili k jejich majitelům. Jako tradičně nezklamala paní učitelka Renata Slámová, která si se svojí třídou (jako každý rok) pro nás připravila koledu. Ježíšek byl, jak se zdá, letos velmi štědrý, a tak doufejme, že tak tomu bude i příští rok...

Marie Novotná, 8.C

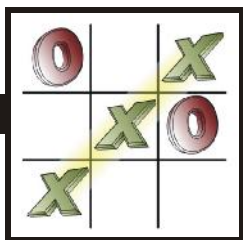
ŠKOLNÍ SBĚR

Mgr. Pavlína Poláčková

PRŮBĚŽNÉ VÝSLEDKY

Školní rok se přehoupnul do své druhé poloviny, tudíž nemůže chybět sběrová tabulka za jeho první půlku. Zhodnocení nechám tentokrát na vás. Za sebe však mohu opět jen a pouze děkovat - za veškerou vaši podporu, která, jak doufám, bude pokračovat i v dalším půlroce. Průběžné výsledky máte před sebou, údaje jsou v kg:

TŘÍDA	POMERANČ	CITRON	VÍČKA PET	BATERIE	HLINÍK	CD/DVD	PAPÍR
1.A	6,40	0,05	55,00	3,80	1,00	0,00	251,00
1.B	0,50	0,00	20,00	10,50	2,60	0,00	227,00
2.A	5,20	0,00	20,00	3,00	5,80	0,00	745,00
2.B	2,80	0,30	50,50	3,30	19,00	0,80	932,00
3.A	5,80	0,60	56,30	17,80	10,60	0,00	564,00
3.B	7,40	0,20	21,00	1,50	6,30	0,00	905,00
4.A	2,60	0,30	20,10	1,60	1,50	0,00	379,00
4.B	20,40	0,55	29,10	8,00	8,50	0,00	279,00
5.A	8,90	2,70	57,60	11,10	14,20	0,00	960,50
5.B	19,60	0,85	74,70	25,20	6,70	0,30	3 404,00
1. stupeň	54,50	5,55	404,30	85,80	76,20	1,10	8 646,50
6.A	5,60	0,00	45,30	3,50	5,50	0,00	409,00
6.B	5,70	0,20	13,90	19,30	3,70	0,00	560,00
7.A	0,72	0,00	13,30	2,70	7,96	0,00	705,00
7.B	3,05	0,00	4,90	0,00	0,00	0,00	43,50
7.C	3,60	0,00	60,80	7,00	6,60	1,00	229,00
8.A	3,60	0,00	3,50	0,50	0,00	0,40	225,00
8.B	5,90	1,50	18,05	0,80	3,10	6,20	338,50
8.C	1,30	0,00	6,75	1,70	1,15	0,10	638,00
9.A	0,90	0,15	2,30	0,00	1,80	0,00	257,00
9.B	3,10	0,00	7,70	0,00	0,60	0,00	175,00
9.C	3,60	0,00	10,20	0,70	1,20	0,00	106,50
2. stupeň	37,07	1,85	186,70	36,20	31,61	7,70	3 686,50
ředitelna	3,05	0,00	3,30	7,00	0,00	0,00	3 358,00
sborovna	3,00	0,00	2,80	0,00	3,20	0,00	94,00
družina	2,00	1,81	9,90	1,70	2,43	0,00	485,50
příznivci školy	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
jidelna	0,10	2,60	0,00	0,00	0,00	0,00	228,00
ZŠ Slavkovice	3,05	0,00	73,00	0,00	27,00	0,00	0,00
CELKEM	124,82	11,81	680,00	130,70	140,44	8,80	16 495,50

PIŠKVIORRY

Mgr. Petr Smékal

LETOS POOSMÉ

16. ledna 2013 uspořádal časopis Puclík již 8. ročník turnaje v elektronických piškvorkách, který probíhá prostřednictvím školní počítačové sítě. Dosud se „piškvorkovalo“ vždy v předvánočním čase, avšak vlivem všech možných i nemožných okolností letošní ročník proběhl až v lednu, ale to snad nikomu nevadilo...

Přihlásilo se celkem 36 závodníků. Ti skládali kolečka a křížky do řádků, sloupečků či úhlopříček tak, aby porazili svého protivníka. Největší obavy panovaly mezi závodníky před rozlosováním soutěžních dvojic. Někteří byli trochu zklamaní a jiní jásali. Los totiž rozhodl o jejich příštím soupeři. Někteří jásající ale zjistili, že „papírově“ slabší soupeř dokáže pořádně potrápít - a co hůř, dokáže i vyřadit z dalších bojů. Hrál se již tradičně na dva vítězné zápasy a poražený bohužel musel turnaj opustit.

V nervydrásajícím finále nakonec v kategorii žáků 2. stupně zvítězil **Ondřej Ševčík z 8.C.** Porazil Pavla Laštovičku z 9.C, kterému tak patří krásné 2. místo. Třetí a čtvrté místo obsadili Pavel Janů z 8.B a Tomáš Rolinek z 8.C. V kategorii tříd 1. stupně zvítězil **Tomáš Peňáz**, na druhém místě skončila Simona Pivková a třetí místem se může pyšnit Vojtěch Zdražil. Všichni jsou ze třídy 5.B.

Blahopřejeme všem úspěšným piškvorkářům a myslím, že i ti, co na stupně vítězů nedosáhli, si turnaj náležitě užili. Škoda jen, že z učitelů nepřišel tentokrát nikdo...

O SEXU S EZOPEM

Anna Truksová, 8.C

Ve středu 16. ledna 2013 si pro nás Ezop připravil pořad na téma „(Ne)bezpečný sex“. Když jsme přišli do přespolečky, posadili jsme se na židle a utvořili kolečko. Nejprve nás upozornili, že to, co si řekneme, zůstane jen mezi námi ☺ a ujasnili jsme si i nějaká další pravidla.

Při první činnosti jsme měli zjistit, jestli se navzájem poznáme. Jeden člověk se zasmál a my hádali, kdo to je. Potom jsme utvořili tři skupinky. Stoupli jsme si naproti sobě, zavřeli oči a člověk před námi natáhl ruce a my měli poznat po hmatu ruky, kdo to je. Dále jsme ho měli poznat podle obličeje.

Pak jsme zkoušeli zahrát, jak probíhaly námluvy v pravěku, středověku, současnosti a jak budou vypadat v budoucnosti. U toho jsme se velice pobavili ☺. Na závěr jsme psali na lístečky otázky, na které bychom chtěli slyšet od pracovníků Ezopu odpovědi. Některé z nás například zajímalo, kolik stojí noc v nevěstinci

BOB A BOBEK

POMÁHALI PRVNÁČKŮM

Zápis nanečisto

Ve čtvrtek 17. ledna 2013 odpoledne bylo vidět na chodbě přístavby dva bílé maxikrálíky s velkýma ušima u obrovského černého klobouku plného medailí a sladkostí.

Králíci a paní učitelky tu společně čekali na děti, které si chtěly vyzkoušet, jaké to bude 31. ledna u opravdového zápisu. Paní učitelky připravily čtyři stanoviště s různými úko-

ly, které se velmi podobaly těm, co budou předškoláci u skutečného zápisu plnit. Děti si vyzkoušely svou znalost barev, geometrických tvarů, početní představu a také přiřazování stejných obrázků do dvojic.

Důležité bylo při dokreslování obrázků také správné držení tužky. Všichni se snažili, aby za správně splněný úkol obdrželi do kartičky razítko. Za čtyři razítka na kartičce dostaly děti od Boba a Bobka medaili na krk a sladkost. Nejdůležitější však určitě byla zkušenost a pocit, že se nikdo zápisu do školy bát nemusí. Paní učitelky je spolu s Bobem a Bobkem rádi opět uvítají.

PaedDr. Miroslava Kotovicová

Zápis do prvních tříd

Ve čtvrtek 30. ledna 2013 byla přístavba plná Bobů a Bobků. Ti zde ale plnili poněkud vedlejší roli. Hlavní zde byli budoucí prvňáčci, kteří přišli k zápisu. Je vidět, že se k nám do školy chystají samé chytré a šikovné děti.

Když měly možnost popovídat si s králíkem z klobouku, hned se zajímaly, jestli se jedná o Boba nebo Bobka, a když ještě přidaly poznámku, že v televizi se jim králíci zdají trochu menší, ani chudák krá-

lík - deváťák nevěděl, co má odpovědět ☺. Mezitím, co děti kreslily své rodiny, zodpovídaly dotazy zvědavých králíků.

Na otázku, zda se těší do školy, nikdo z nich neodpověděl záporně. Mnozí Bobové a Bob-

Bobci jim nechtěli kazit iluze ☺, a tak je raději beze slov odvedli do zápisových místností. Ti statečnější šli s králíkem za ruku, někteří se s ním dokonce nechali vyfotit na památku. S paními učitelkami

děti splnily pár úkolů, které s přehledem zvládly, a pak s úsměvem a s pocitem, že teď už jsou školáci, odcházely domů. S sebou si nesly - jak jinak - perníkového Boba a Bobka.

Aneta Dufková, 9.C

2. ROČNÍK SOUTĚŽE KRAJE VYSOČINA

Mgr. Miroslav Sláma

INTERNET

SE MNOU SE BÁT NEMUSÍŠ

Na začátku února jsme se zúčastnili vyhlášení 2. ročníku soutěže Internet – se mnou se bát nemusíš, které proběhlo na Krajském úřadě Kraje Vysočina. Žáci se zde prezentovali prostřednictvím hraného filmu, komiksu a stolní hry, kde svým způsobem zachytili problematiku bezpečného chování na internetu.

Letos bylo celkem přihlášeno 56 prací z celého kraje. O tom, že představitelé kraje berou problematiku e-bezpečnosti vážně, svědčí i přítomní zástupci z krajského úřadu – hejtmán Kraje Vysočina Jiří Běhounek, Petr Pavlínek – vedoucí odboru informatiky, zástupci IT firmy AutoCont, zástupci policie ČR a další.

Naši žáci soutěžili v kategoriích:

- **Hraný film** Aneta Dufková
- **Komiks** Erik Havlík, Jakub Žák
- **Stolní hra** Aneta Dufková, Simona Hudečková, Daniela Horváthová, Lenka Bukáčková, Martin Dufek

Celkem jsme zvítězili ve dvou kategoriích – Komiks a Stolní hra a ve dvou kategoriích jsme obsadili 2. místo. Společně se ZŠ Žďár nad Sázavou, Komenského 2 jsme se tak stali nejúspěšnější školou. Překvapivě preferovanou kategorií se v letošním roce stala příprava originální stolní hry včetně specifikace jejích pravidel. Soutěž vhodně doplnila učivo specializovaných tříd, kde se problematice bezpečnosti na internetu pravidelně věnujeme. Všem našim zástupcům děkuji za skvělou reprezentaci školy!

ANKETA TENTOKRÁT O RODIČÁKU

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

Známe to všichni - rodičák... Několikrát za rok se škola promění v takový větší návštěvní klub, do kterého si spousta lidí přijde pohovořit. Jenže výsledky těchto debat nebyvají vždycky tak docela lichotivé, a tak se čas od času může stát, že debata pokračuje druhým kolem doma, když se rodičovstvo navrátí. A kdoví – možná u toho nad hlavami zúčastněných občas proletí i pár facek nebo nějaký nepříjemný příkaz či zákaz v naivním přesvědčení, že to snad povede k nápravě ☺. A tak nás zajímalo, jaké máte pocity a zkušenosti s rodičovskými schůzkami ohledně prospěchu a chování právě vy a jak to u vás po rodičáku probíhá...

- 1. otázka:** Jak velký strach máte (měli jste) z rodičovského sdružení a proč?
- 2. otázka:** Kterého předmětu se nejvíc bojíte a proč?
- 3. otázka:** Jak to u vás doma vypadá (vypadalo) po rodičovském sdružení?
- 4. otázka:** ? Co se vám jako první vybaví, když se řekne „rodičák“?

ŽÁCI

Aneta Dufková, 9.C

1. Strach nemívám, protože rodiče na něj nechodí ☺.
2. Nemám ráda přírodopis. Je tam moc učení a nic se nedá logicky vyvodit.
3. No, tak já nevím, co mám odpovědět, když mamka ani taťka nechodí ☺.
4. Fronty...

Michaela Heralová, 6.B

1. Dříve jsem strach mívala, ale dneska už vůbec žádný strach nemám.
2. Nejvíc se bojím pěstitelky, protože je nemám vůbec ráda.
3. Většinou dobře, zatím žiju...

4. Pod slovem rodičák? Rodiče ☺.

Tomáš Janů, 8.C

1. No, trochu se bojím, přece jenom, jdou tam rodiče, takže...
2. Mám nahnáno z fyziky, nejde mi.
3. Neděje se nic, co by se nedalo přežít, nic hrozného.
4. Hruůůůůůza ☺.

Šimon Mihola, 7.A

1. Nebojím se vůbec, proč taky.
2. Strach mám ze zeměpisu...
3. Probíhá to v klidu, normálka.
4. Špatný známky ☹.

Ondřej Homolka, 8.A

1. Ty jo, nemám strach, ale proč se ptáte zrovna mě!?
2. Bojím se angličtiny, protože máme paní učitelku Růžkovou...
3. V pohodě...
4. Nevím, zeptejte se někoho jiného...

Terezie Charvátová, 5.A

1. To je těžká otázka, ale asi malej.
2. Vlastivěda mě nebaví, nejde mi.
3. Všechno v pořádku, vypadá to normálně jako jindy.
4. Schůzka ☺?!

Tomáš Laštovička, 9.B

1. Ani snad nemám strach.
2. Neumím matematiku, tak asi té.
3. No ☺, jak kdy ☺☺☺.
4. Průser ☺.

Iva Šmídová, 6.A

1. Není čeho se bát, to by bylo zbytečné.
2. Nejde mi angličtina, takže se jí logicky i bojím.
3. Rodiče křičí na bratra ☺.
4. Jako první asi škola.

UČITELÉ

Mgr. Eva Ficová

1. Neměla jsem strach žádný, nebyl z čeho.
2. Hudební výchova a já – to nešlo dohromady. Nerada jsem zpívala - hlavně sólo ☺.
3. Vypadalo to vždy dobře. Já nikdy moc nezlobila a známky jsem měla dobré, takže všechno bylo v pořádku.
4. Něco jako povinnost nebo tak něco...

Mgr. Marcela Růžková

1. Řekla bych, že dneska mám skoro i větší strach než dřív. Dříve jsem se bála, co se na mě rodiče dozví, a dnes se bojím, co se dozvím já od rodičů ☺.

2. Nejvíc jsem se bála matematiky a fyziky, s těmi jsem bojovala, ale vybojovala.
3. Jako vždy. Mamka přišla, řekla mi, co bylo, a případně jsme to probraly.
4. Fronty rodičů za mými dveřmi ☺.

PaedDr. Miroslav Jurek

1. Dříve jsem se bál, protože jsem zlobil. Dneska už ale strach nemám.
2. Matematika a fyzika – to byl boj. Vůbec mi nešly.
3. Někdy to vypadalo hrozně. Rodiče se dozvěděli, že jsem zlobil, a bylo to.
4. Stěžující si učitel je na prvním místě ☺.

Zdeněk Havlík

1. Jako dítě jsem strach z rodičků neměl. Teď ale mám hroznej... Bojím se, která maminka mě zmlátí jako první ☺.
2. Matematiky. Na tu jsem byl vždycky tupej. A úspěšně mi to zůstalo ☺.
3. Většinou dobře. Já jsem byl totiž hrozně hodné dítě a to mi taky zůstalo do dneška ☺. Jen jednou si vzpomínám, že mi naši po rodičků mluvili do duše. Ale to bylo až tak v osmé třídě. Asi se mi tenkrát zdálo, že už jsem byl hodnej dost dlouho a že to chce změnu ☺.
4. Hm... Asi nějaká rozlíčená maminka ☺.

Anketu připravily Radka Křížová a Karolína Švárová, 8.C

RODIČÁK SLOUPEČKY

Aneta Dufková, 9.C

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

Rodičák. Slovo, které se pro mnohé žáky, rodiče i učitele může stát noční můrou. Zajímavé na tom je, že asi ani jedna ze zmíněných skupin nemá tuto událost zrovna v lásce, ale všechny tři ji nějakým způsobem musí absolvovat a hlavně přežít ☺. Vaše názory na toto téma jsme si vyslechli v Pucílkově anketě a teď je na řadě Aneta s Darkou, aby nám prozradily, jak to vidí ze své pozice právě ony...

ANETA

Zřejmě by se očekávalo, že budu mít na rodičovské schůzky trochu jiný pohled. Jenže já pomalu ani nevím, co si o tom mám myslet. Mí rodiče se většinou neobtěžují do školy chodit. U nás doma to funguje tak, že se rodiče občas zeptají, co je nového ve škole. Nemám důvod jim to neříkat, většinou se nejedná o žádné špatné zprávy. Všechno se dozví ode mě, takže považují za zbytečnost ztrácet ve škole odpoledne. Nemám tedy moc o čem psát ze svých vlastních zkušeností, a tak se pokusím opřít o zkušenosti většiny mých spolužáků a kamarádů a postavit se na jejich stranu. Rozhovorů o rodičovských schůzkách jsem s nimi vedla dost.

Většina z nich by asi řekla něco v tom smyslu, že ty rodičáky jsou stejně úplně k ničemu a že jsou dobré akorát k týrání dětí. Pokud se ale bojíte, co bude, až se mamka nebo taťka vrátí, zřejmě moc dobře víte proč. Lepší určitě je připravit rodiče na to, co je čeká, už předem. Stejně vám jednou za každý průšvih vynadají, tak proč to prodlužovat? Argumentujte tím, že mohou být vlastně strááááše rádi, že jste jim to řekli a že tím pádem nebudou před tím učitelem vypadat tak blbě, že o ničem nevědí ☺.

Pojďme se na to podívat z druhé strany. Přemýšleli jste někdy, jak je asi tomu rodiči, když se jde na vás zeptat? Kolikrát si určitě říká, po kom to dítě je... No ano, rodiče občas zapominají, jací bývali v našem věku. Vystojí si frontu (pří u některých upovídaných učitelů bývá pravidelně značně dlouhá), ve které si při té příležitosti popovídá s mamkou vašeho spolužáka. Stihnou probrat své ratolesti i všechny ostatní

spolužáky a jejich rozhovor přitom vyslechne ještě pár dalších maminek a tatínků, kteří pak svým dětem doma zaručeně popovídají, co která maminka o kom říkala ☺.

Po takovém příjemném povykládání ale často přijde studená sprcha. Učitelka na rodiče vychrlí, co všechno vám nejde a v čem byste se mohli zlepšit. Rodič si to vyslechne a pokračuje k dalším dveřím. Obejde takhle třeba pět učitelů, přijde domů v šest večer a pak se má někdo divit, že vám klidně i vynadá? Po takovém odpoledni už asi prostě nemají náladu chválit, i kdyby si na vás učitelé vůbec nestěžovali.

Pro některé rodiče jsou ale rodičovské schůzky přínosné z důvodu získání nějakých informací o jejich dítěti. Někde to prostě funguje tak, že se špatné známky zatajují. A to už pak chápu, že se někdo děsí chvíle, kdy rodiče přijdou domů. Když se totiž nahrne pár takových hezkých známek a rodiče se o nich dozví v jediný den... Není to pak lepší neskrývat a říci rovnou?

A ještě jedna věc, za kterou můžeme být snad všichni rádi. Učitelé před rodiči většinu věcí trochu zlehčují. Nepovedená písemka už najednou není takový problém, protože paní učitelka řekne mámě, že přece ví, že na to její synáček má a že je jenom líný. Přitom na toho stejného žáka si v hodině pěkně zařvala. Jasně, nefunguje to tak u všech učitelů, ale u některých prostě ano. Že by těmto učitelům bylo těch rodičů líto a záměrně jim neřekli upřímně do očí, že jejich dítě je úplně k ničemu ☺?

A tak ať už si myslíme, že je zbytečné, aby rodiče chodili do školy, nebo naopak že je to ně-

kdy velmi užitečné, že vám učitelé ulehčí práci, když oznámí špatné zprávy za vás, tak s tím stejně nic nenaděláme. Ale teď vážně. Fakt si myslíte, že byste byli schopní si své školní výsledky hlídat sami?

DARKA

Nevím, jaký má kdo mít pohled na rodičáky, ale já každoročně, když se blíží inkriminované datum, docela blahorečím vedení školy, že na rozdíl od jiných škol jsou v tomhle vcelku rozumní a u nás nepořádáme tyto akce zase tak často. V žebříčku mých oblíbených činností se totiž nachází asi zhruba někde mezi trháním nehtů bez umrtvení a natahováním na skřípec zaživa.

V podstatě mi asi zase až tak moc nevádí rodičáky zvané „konzultační“, kdy si můžu s každým rodičem popovídat sama. Ale rodičáky „hromadné“, kdy jeden nebohý učitel vstupuje do třídy, kde ho čeká něco mezi sedmi až patnácti rodiči, a má jim vykládat „velmi“ zajímavé informace typu financování akcí, sdružení rodičů a rekonstrukcí probíhajících ve škole, mi způsobují náběh na žaludeční vředy. V těchto okamžicích se cítím asi stejně jako to nebohé dítě, které se po zuřivém přiletu rodiče domů z rodičovského sdružení má zpovídat ze svých výsledků pod zkoumavými pohledy. Prostě horror...

Rodičáky konzultační už jsou něco trošku jiného. Jsou vyrovnané 1:1 (někdy tedy ku dvěma, protože někteří rodiče si „neférově“ vodí posilu v podobě dalšího dítěte či partnera ☺), ale na druhou stranu, zatímco ten hromadný skončí nejdéle do čtyřiceti minut, ten takzvaně „konzultační rodičák“ v mém případě vypadá asi tak, že se ze dveří své třídy plížím zhruba půl hodiny po oficiálním konci s hrůzou, zda na mne nečeká ještě za rohem nějaký rodič dychtící po informacích o své nezvedené ratolesti (občas se i svých známých, kteří jsou mezi rodiči, nesměle ptám, kam že to ten zástup rodičů stojí..).

Patřím totiž k těm - podle Anety- upovídaným učitelům a moje fronty asi občas připomínají fronty na kubánské pomeranče před rokem 1989... Na svoji obranu zde ale musím napsat toto – důvodem není moje zlomyslnost způsobovat nebohým rodičům křečové žíly dlouhým

stáním, ale můj (asi naprosto nesmyslný) pocit, že když už sebrali odvalu a došli až na rodičák, tak bych k nim měla být aspoň vlídná, pohovořit s nimi, občas snad prohodit i vtip... - no a ono to pak asi někdy trvá i déle...

Na druhou stranu nevím, zda jsou tahle setkání někdy až tak přínosná. Ono upřímně - rodič, se kterým byste chtěli mluvit, stejně nepřijde, pak přijde pár rodičů, kterým něco sdělíte, a spousta takových, kteří by snad vzhledem k dobrým výsledkům svých dětí ani chodit nemuseli. A taky se nabízí jiná úvaha – normální rodič si čas od času otevře žákajdu svého drahouška a tam jsou výsledky černé na bílém, a když tam je něco, čemu nerozumí, může přece zavolat či zmailovat dotyčnému učitelí kdykoli.

I když - a v tom má Aneta pravdu - někteří obzvlášť vychytralí drahouškové jsou mistry světa v zatajování známek, jejich přepisování, nebo rovnou v pravidelném zapomínání celé žákovské knížky doma. Takže nějaká kontrola opravdu zapotřebí je. A tím se dostáváme na začátek, proč vlastně rodičáky jsou.

Z hlediska učitele (to Anetka fakt nemůže ocenit ☺) ještě musím napsat, že takový rodičák ale někdy může být i dost dobrým zážitkem. Už jsem na rodičáku měla bratra žákyně, kterou jsem učila (učila jsem vlastně i toho bratra, a tak jsme si moc hezky popovídali), jedna maminka se na mne přišla podívat se slovy: „Já vím, že je ten náš holomek už v devítce, učí se dobře a tenhle předmět ho baví, ale když o vás doma tak hezky mluví, tak jsem vás chtěla poznat, ještě než odejde.“

Jeden tatínek mě zval dokonce na kafe a popovídání ve dvou po rodičáku, jedna maminka mi do třídy vrazila bez pozdravu se slovy: „Keráá-pak vy ste? Nevím, jestli jsem tady dobře..., to ste fakt vy, jóó? No, to sem si teda myslela, že vypadáte jinak...“

U některých zážitků se tak zasmějete, některé moc potěší a u některých chtě nechtě poskytnete malou lekci slušného chování: „Dobrý den..., jaké informace potřebujete..., ano, jsem to já, to mne opravdu mrzí, že jsem vás zklamala a že jste si mne představovala jinak ☺.“

Ale nezmění to nic na tom, že když jdu domů totálně „vyždímaná a vykecaná“, tak si říkám: „Hurá!!! Znovu až za půl roku!“

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT VYCHOVATELKA ŠD

JSME JAROSLAVA KOŠÍKOVÁ

- je velice šikovná na nejrůznější ruční práce
- obě její děti žijí v Austrálii
- přála by si rozumět řeči zvířat – asi proto, aby si mohla poklábat se svojí fenkou Terry
- ráda pracuje na zahrádce, kterou má vždy vzorně upravenou a pečlivě zbavenou plevele
- říká o sobě, že bezvadně umí lenořit – ale upřímně řečeno – moc jí to nevěříme
- v jejím šatníku určitě nesmí chybět tričko a elastáky, je vyznavačkou ležérního stylu
- s oblibou si přečte hezkou knížku nebo se podívá na pěknou pohádku
- na lidech si nejvíce cení upřímnosti a pravdomluvnosti, nesnáší lhaní a přetvářku
- nerada žehlí košile
- ideální dovolenou si představuje jako pobyt v přírodě za hezkého počasí bez mobilu a televize
- kromě Austrálie navštívila Rakousko, Maďarsko, Bulharsko, Rumunsko, Německo, Polsko a Slovensko
- nejoblíbenější:

film	Doba ledová
skupina	mimo dechovky poslouchá cokoliv
knihy	Povídky od Zdeňka Svěráka
jídlo	roštěná se sladkým zelím a bramborem
barva	všechny odstíny modré, v současnosti i černá

Když byla Jaruška ještě úplně malá holčička, čeho se bála?

Bubáka ☺...

Je nějaká hodně krásná vzpomínka, kterou si z útlého dětství dodnes vybavujete, zatímco spousta těch ostatních člověk zapomene?

Jako malá jsem byla hodně zvědavá holčička. Byli jsme na

návštěvě u babičky a na dvoře stál fekální vůz. Zajímal mě na něm uzávěr, se kterým jsem si tak dlouho hrála, až povolil ☺. Následky si jistě dovedete představit...

Jaká byla vaše školní léta? Měla jste školu ráda, nebo se vám zdála spíš protivná?

Na školu vzpomínám ráda, brala jsem ji jako setkání se spolužáky.

Které předměty vás ve škole bavily a které naopak?

Měla jsem ráda zeměpis a pracovní vyučování, nenáviděla jsem autodiktáty v českém jazyce. Když někdo pětkrát zapomněl nebo vyrušoval, musel se naučit z paměti nějaké cvičení nebo článek a další hodinu ho psal.

Vyvedla jste někdy na základce nějaký průsvih, na který si stále vzpomínáte?

Na začátku 8. ročníku jsme se nudili, a tak jsme vymysleli hod mokrou houbou na cíl. Cíl jsme mnohokrát nezasáhli, zato všechny stěny okolo ano. Nastalo velké vyšetřování, ale my jsme drželi basu. Nikdo se nepřiznal, a tak jsme byli potrestáni všichni. Museli jsme nechat vymalovat třídu a po vyučování společně uklidit. Nejlepší bylo drátkování parket.

Pracujete ve školní družině, což je přece jenom trošku odlišná práce od té učitelké. Nikdy jste nechtěla být učitelkou?

Nechtěla, v družině je větší zábava ☺.

konce ruší nebo slučují s jinými školami. Jak je na tom naše družina s počtem zájemců?

My jsme naplněni až po okraj.

Letos o prázdninách se bude naše družina stěhovat do nově zrekonstruovaných prostor v budově Komerční banky. Pokolikáté už se takhle budete stěhovat?

Letos to bude podruhé. Když jsem nastoupila v roce 1984 na tuto školu, byla družina na Halině. Bylo to super, kousek od školy, děti přišly po obědě samy, nikdo je nemusel převádět...

V roce 1991 jsme se přestěhovali na tělovýchovné středisko a i to mělo svá pro i proti. Jedním z plusů bylo, že to máme kousek do přírody a na hřiště. Letos v červenci bychom se měli přestěhovat nad Komerční banku vedle školy.

Myslíte, že jste se rozhodla tenkrát správně, nebo byste s dnešními zkušenostmi volila jinak?

Volila bych jinak, šla bych do vysoké politiky – takže bych byla politik, případně prezident ☺.

Jak vypadá váš běžný všední den?

Tak jako den každého kastelána – bydlím totiž „na hradě.“ V roce 1873 byla v našem domě jedna třída obecné školy.

Kdyby nezáleželo na žádných předpisech nebo nařízeních, v čem byste družinu změnila, co byste dělala jinak?

Určitě bychom trávili více času v přírodě, na sportovištích a v různých tvůrčích dílnách.

Ve školní družině pracujete spoustu let. V čem je dnešní družina jiná, než byla třeba před dvaceti lety?

Družina je téměř stejná, ale děti, které do ní chodí, jsou jiné.

A v čem jsou jiné?

Vlastní mobily, jsou méně pohyblivé, drzé...

Myslíte si, že nám ve škole něco výrazně chybí? Co by se podle vás mělo změnit, zlepšit, vybudovat, aby se tu žáci i učitelé cítili lépe?

Ve staré budově se dá stále něco vylepšovat, ale musí na to být finance.

Na základních školách v posledních letech počet dětí stále klesá, některé školy se do-

Kdybyste se stala řekněme na rok ministryní školství, co byste za tu poměrně krátkou dobu chtěla stihnout? Udělala byste nějaké zásadní rozhodnutí?

Pokusila bych se prosadit dva měsíce školy a deset měsíců prázdnin ☺.

Co děláte o prázdninách nebo ve volném čase? Máte nějakého koníčka? Jak vůbec relaxujete a nabíráte síly?

Když něco nebudujeme u nás „na hradě“, tak cestujeme po republice. Ve volném čase si ráda přečtu dobrou knihu nebo jdu na procházku s naším mazlíčkem - fenkou Terry.

Víme, že obě vaše dcery žijí již několik let v Austrálii. Jak se jim tam daří? Jak jste reagovala na jejich rozhodnutí pře-

místit se na druhý konec zeměkoule?

Daří se jim skvěle, občas se hodně potí - letos v lednu tam bylo 45 stupňů ve stínu. Vadí mně ta vzdálenost – 14 000 kilometrů. Pokud by mne pozvaly na kávu, hodně by se prodražila ☺.

Jak často se můžete vidět?

Osobně jednou za pět let, přes webkameru každý týden.

V Austrálii jste už několikrát byla – jak na vás ta země působí? V čem hlavně je odlišný život tamějších lidí od poměrů u nás doma?

Jelikož jsem většinu času strávila v Sydney, tak jsem se příliš nesešla s drsnou australskou přírodou. Lidé jsou tam dobrosrdeční, všude vás pozdraví, hodně sportují – i lidé ve vyšším věku. Snaží se zdravě stravovat.

Dovedete si představit, že byste zde žila třeba několik let, nebo dokonce napořád?

Dovedla, ale byla by to pořádná fuška – hlavně ta jazyková bariéra.

Cestujete ráda? Které země jste kromě Austrálie měla možnost navštívit a kde se vám líbilo nejvíc?

Cestuji ráda, navštívila jsem okolní země, ale nejraději cestuji po České republice

Je naopak nějaká země, kterou vůbec netoužíte vidět?

Netoužím navštívit zemi, kde jsou válečné konflikty.

Vypadáte, že máte stále dobrou náladu a úsměv na tváři...

Je to pouze provokace, hlavně v dnešní době.

Co vy a sport?

Dnes již jenom pasivně...

Slavíte svatého Valentýna?

Ne.

Ptáme se téměř všech a vás se zeptáme také - jaká jste kuchařka, zda vás vaření baví, co ráda nebo nerada vaříte...

Nerada bych se sama hodnotila, ale až na malé výjimky se vždy vše snědlo. Když vím, co uvařit, tak vařím ráda. Můj manžel je vděčný strávník. V poslední době vařím také podle receptů, které mi posílají dcery.

Dáváte přednost tradičním českým jídlům, nebo ochutnáváte, když máte možnost, i nějaká exotická jídla?

Česká kuchyně je výborná, ale když mám možnost, tak ochutnám všechno.

A co klokaní řízečky nebo nadržovaný pštros? Ochutnala jste něco zajímavého v Austrálii?

V Austrálii jsem ochutnala mnoho jídel – klokana, spoustu mořských potvor a různé kuchyně z celého světa, které jsou tam zastoupeny.

Je nějaké jídlo, které nemáte zrovna v oblíbeně?

Nemusím koňské maso.

Podářilo se vám v životě splnit si nějaký sen, po kterém jste hodně dlouho toužila?

Bohužel ještě ne...

Takže nějaký sen asi máte. Prozradíte nám ho, pokud není tajný?

Chtěla bych se podívat na Zemi z vesmírné lodi.

Prožila jste někdy nějaký adrenalinový zážitek? Co by vás lákalo?

V Sydney v zátoce u Opery jsem byla na projížďce ve velmi rychlých motorových člunech Jet Boat - byl to opravdu adrenalin...

Co vás dokáže opravdu rozčítit na maximum?

Neposlušné děti. Někdy i manžel ☺.

Jaký máte vztah k přírodě?

Po tom všem, jak se ke mně příroda zachovala, ji mám stále ráda.

Máte doma nějaké zvířecí mazlíčky?

Mám fenku labradora, jmenuje se Terry a je to opravdový mazlíček.

Jak si rozumíte s moderními technologiemi? Jsou počítače, internet, digitální fotoaparáty, navigace v autě... vašimi spojenci, nebo spíš protivníky?

Máme se rádi

Máte řidičský průkaz? Pokud ano, jaká jste řidička?

Řidičský průkaz zatím vlastním. Řidička jsem až na couvání dobrá ☺.

Co vy a módní trendy, řídíte se jimi?

Mám ráda ležerní styl.

Každému při rozhovoru půjčíte na chvíli kouzelnou hůlku. Co bude jinak, až nám hůlku vrátíte?

Nové Město se bude nacházet v Itálii...

Jaká se vám líbí hudba? Máte oblíbeného zpěváka nebo skupinu, které posloucháte nejčastěji?

Mám ráda hudbu jako zvukovou kulisu.

Který film jste viděla nejvícekrát v životě a kdykoliv se na něj podíváte znovu? Čím vás tak okouzluje?

Mrazíka jsem viděla nejčastěji, ale znovu bych se ráda podívala na film Skleněné peklo. Okouzluje mne odvahou záchranářů a hasičů.

Kdybyste se mohla stát pohádkovou postavou, která by to byla?

Kouzelnice...

Poradila byste něco našemu časopisu, aby to dělal jinak nebo lépe?

Rozšířila bych počet otázek o ještě všetečnější, než jsou tyto ☺...

Rozhovor připravila
Anna Truksová
a Marie Novotná, 8.C

SOUTĚŽÍME V PaySecCupu

PaySecCup je vědomostní soutěž pro třídní kolektivy druhého stupně základních škol a nižšího stupně víceletých gymnázií. Soutěž probíhá od října 2012 do května 2013.

Každý měsíc odpovídá přihlášená třída na testové a tipovací otázky, které jsou zveřejněny na portále soutěže. Po pěti kolech soutěže postoupí 16 nejlepších tříd z různých škol do play-off. Vyřazováním během čtyř kol zůstane jeden vítězný kolektiv.

Letošní soutěžní kolektiv jsem vybral ze třídy 9.C, která má s těmito soutěžemi největší zkušenosti, a naši žáci mě opět nezklamali. Po pěti soutěžních

kolech vedou pořadí v Kraji Vysočina a postupují jako jedni z šestnácti týmů republiky do prvního vyřazovacího kola play-off. Do druhého play-off kola postoupí už jen 8 tříd. Při jednotlivých kolech využíváme internetového fóra, které si ke každému kolu zřizujeme na e-learningovém portále, a konzultujeme jednotlivé odpovědi.

Každý žák vypracovává jednu otázku a společně pak disku-

tujeme správnou odpověď. K diskusím, které často vedeme mimo školu, používáme Skype a nebo Lync meetingy - technologie Office 365. V soutěži se učíme obhajovat svoje názory, spolupracovat, týmově pracovat a využívat moderní technologie ke zvládnutí týmového úkolu. Přeji našemu týmu postup do dalšího kola play-off. Zaslouží si to!

Mgr. Miroslav Sláma

LYŽÁK SEDMIČEK

Daniela Horváthová, 7.C

S HNĚDOU ČOKOLÁDOU

Cože? Lyžák? To snad ne!!! I takovéto reakce se nesly naší třídou (a nejen naší), když nám učitelé tělocviku sdělili, že napadl sníh a že můžeme vyrazit na lyžák. I přes značné protesty nakonec sedmáci a paní učitelky Knapčoková, Kovačičová, Oravcová, Janíčková a pan učitel Jurek vyrazili vstříc zimě, pádům a ostatním věcem, které k lyžování neodmyslitelně patří...

Ve středu 23. ledna 2013 jsme se sešli v průjezdu, kde jsme všichni mazali lyže, porovnávali svou výbavu a psychicky se připravovali na první start. V půl osmé přišli učitelé, vzali si svoje lyže, namazali a vydali jsme se ještě všichni pohromadě k jatčám. Tady jsme si nazuli lyže a mohlo se začít.

První ze zkoušek trpělivosti bylo rozdělení do skupin. Když jsme po čtyřiceti minutách

skončili, rozjela se každá skupina tam, kam měla. První skupina s paní učitelkou Kovačičovou jela na hotel Pavla, druhá skupina s paní učitelkou Janíčkovou dojela někam k Vlachovicím, potom se vrátili a zakotvili na Ski. Třetí a čtvrtá skupina s paní učitelkou Knapčokovou a Oravcovou dojely na Rychtu a zpět. Pátá skupina s panem učitelem Jurkem dojela na Ski.

Může se zdát, že tento den byl perfektní, ale nebyl. Samozřejmě jsme se neobešli bez zlomené hůlky - toto dílo se povedlo Petru Svobodovi ze 7.B. A aby toho nebylo málo, tak se Fandovi Bukáčkovi ze 7.C podařilo nějak zázračně utrhnout podrážku své boty. Nakonec jsme vše zvládli a mohli se rozejít domů.

Druhý den jsme se opět sešli v průjezdu a následně se zase

vydali k jatkám. První, druhá, třetí a čtvrtá skupina zamířila na hotel Pavla, pátá skupina se vydala na Rychtu. Cestou na Pavlu se paní učitelce Oravcové podařilo zlomit hůlku. I toto ztížení jsme přestáli a všechno jsme zvládli.

V pátek 25. ledna jsme se všichni už notně unavení vydali na různá místa, odkud jsme měli vyrazit. První, třetí, čtvrtá a pátá skupina vyrazily na Pavlu, druhá skupina měla namířeno k Loubům. Když jsme tam dojeli, zjistili jsme, že otevírají až za dvacet minut, takže jsme se vydali hledat jiné místo, kam bychom mohli zasednout.

Nakonec jsme se usadili v penzionu Horácko, který je na okraji Třech Studní a je otevřený asi týden. Zde si Ruda Koláček ze 7.C objednal čoko-

lá, vlastně hnědá čokoláda.“ Tento moment si asi každý zapamatuje, protože ten smích bylo slyšet na míle daleko. Den se jinak obešel bez újmy, a tak jsme se mohli vydat vstříc toužebně očekávanému víkendovému odpočinku.

pinou. Ten den dojela první skupina na Pavlu, ale kam dojely ostatní, to opravdu nevím, protože jsem tam nebyla.

V úterý jsme přišli všichni normálně do školy. Sice bývá lyžák na pět dnů, ale kvůli nemoci učitelů a vlastně i mnoha žáků byl zkrácený. Někomu se ale ještě nechtělo přestat, a tak třeba Terka Klimentová přišla do školy ve věcech na lyže. Když se potom učitelé ptali, kdo by chtěl ještě lyžovat, zvedli ruku snad všichni. I přes počáteční odpor jsme si to užili a odvezli si skvělé zážitky.

ládu, a když se ho číšník ptal, jakou čokoládu chce (měli černou a bílou), Ruda odpověděl, že chce tu hnědou. Když mu ji přinesl, vrátil Rudovi ten vtíp a řekl: „Tak tady je ta čer-

V pondělí onemocněli hned dva učitelé a to paní učitelka Kovačičová a pan učitel Jurek. Místo paní učitelky jel její manžel a skupina pana učitele Jurka se spojila se čtvrtou skupinou. Ten den dojela první

EKOTRIČKOVÁNÍ

Tak jako každá dobrá parta jsme se i my rozhodli pro společná trička. Proto jsme se domluvili, že si každý koupí tričko a pak si na ně společně namalujeme motiv, který by vystihoval náš Ekotým.

Malovali jsme na ně voskovkami a velice nás to bavilo. Po kreslení jsme museli trička zažehlit a ráno jsme se s nimi vyfotili. Všem se moc povedla a každý je teď bude jistě rád nosit při každé eko příležitosti.

Pavla Pejchalová, 8.A

Víte, že...

Podle www.ekolampov.cz připravily Ekodrbny

• V roce 2012 se díky systému ELEKTROWIN, který se zabývá recyklací vysloužilých domácích elektrospotřebičů, vybralo na 25 000 tun těchto přístrojů. Z tohoto množství lze získat tolik železa, kolik by stačilo na výrobu 13 tisíc osobních automobilů Škoda Octavia. Mezi nejčastěji recyklované elektrospotřebiče patří ledničky, mrazničky, pračky, myčky na nádobí nebo třeba sporáky.

• Zákaz používání látek poškozujících ozon se zřejmě vyplatil. Odborníci předpokládají, že ozonová vrstva by se mohla do roku 2050 zcela zregenerovat. Freony jsou velmi stabilní a v atmosféře se odbourávají pomalu. Obsažené atomy chlóru mohou poškozovat ozonovou vrstvu po celá desetiletí. Bez globálního zákazu produkce a používání freonů by byla ozonová vrstva do roku 2050 téměř úplně zničená...

• Kola se vyrábějí z oceli, hliníku, karbonových vláken. Sehnat se dají i rámy vyrobené ze dřeva nebo z bambusu. O kus dál šel izraelský inženýr Izhar Gafni, který si sestrojil kolo z lepenky. Je voděodolné a náklady na výrobu jsou devět dolarů, tedy necelých 180 Kč. Kolo uveze až 140 kilogramů a je voděodolné.

CO VÍTE O PRVNÍ POMOCI

Žáci osmých tříd absolvovali v lednu první část vzdělávacího programu zaměřeného na první pomoc, v dubnu je čeká jeho druhá část. Ať už jste v minulosti podobnou akci absolvovali nebo nikoliv – dokázali byste správně odpovědět na následující otázky?

1. Kdo je povinen poskytnout první pomoc?

- Jen ten, kdo prošel jakýmkoli zdravotnickým školením.
- Každý, kdo tak může učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného.
- Každý, pokud již dosáhl věku 18 let.

2. Jaké telefonní mají číslo hasiči?

- 158
- 150
- 112

3. Jaké telefonní číslo má záchranka?

- 156
- 112
- 155

4. Kde nejspolehlivěji zjišťujeme tep?

- Na krčních tepnách.
- Na zápěstí.
- V tlakových bodech.

5. Jaký je správný resuscitační poměr u dospělého člověka?

- 2 vdechy - 30 stlačení hrudníku
- 1 vdech - 5 stlačení hrudníku
- 1 vdech - 15 stlačení hrudníku

ŘEŠENÍ: 1b, 2b, 3c, 4a, 5a

Tereza Benešová, 8.A

MINIANKETA

Členové Ekotýmu zorganizovali takovou malou anonymní anketu, ve které zjišťovali vaše názory na některé otázky ze školního i neškolního života. A tady jsou výsledky...

Jste spokojeni s porcemi jídla ve školní jídelně?

70 % dotázaných **ANO**
30 % dotázaných **NE**

Měly by se přestat pořádat hony na zvěř?

40 % dotázaných **ANO**
60 % dotázaných **NE**

Má znak Ekoškoly čtyři barvy?

40 % dotázaných **ANO**
60 % dotázaných **NE** (správně)

.....
EKOTÝM

PŘESMYČKY

kriticky ohrožené druhy savců

- čkoka vokádi
- děvdem hýděn
- pýrtone kveýl
- chlp darinzha
- lsesy cebnýo
- chřot ístnpe
- lkv cebnýo

ŘEŠENÍ:

kočka divoká, medvěd hnědý, netopýr velký, plch zahradní, syselec obecný, tchoř stepní, vlk obecný

Pavla Pejchalová, 8.A

..RODIČÁK...

Erik Havlík, 9.C

GLOBAL FORUM

Mgr. Miroslav Sláma

PRAHA 2012

V roce 2012 byla naše škola vybrána do mezinárodního programu Pathfinder School, programu, kde se setkávají inovativní školy celého světa. Jedním z meetingů, který se konal na sklonku roku 2012 v rámci programu Partneři ve vzdělávání, bylo po loňském Washingtonu i Globální fórum v Praze.

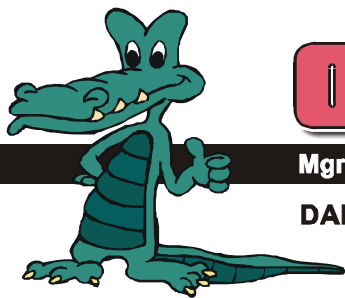
Jedná se o společné setkání více než 500 školních lídrů, učitelů, tvůrců školních programů a odborníků na technologie ve vzdělávání z více než 70 zemí světa. A co je účelem takového setkání? Je to především místo pro učení a spolupráci mezi školami celého světa, místo pro sdílení zkušeností a nápadů, představení nových ICT technologií a pro navázání kontaktů napříč celým světem.

První den proběhl ve znamení uvítání a představení programu Anthonyem Salcitem, víceprezidentem pro vzdělávání za firmu Microsoft. Jednotlivé školy se pak rozdělily do týmů, kde jednotlivé osoby spolu po dobu jednoho měsíce komunikovaly pouze virtuálně. V našem týmu bylo Polsko, Ukrajina,

Rusko, Maďarsko, Rumunsko, Bulharsko, Slovensko a Kazachstán. Tým byl veden mentory z mentorských škol a vše řídil zástupce supermentora - Alexander Uvarov z Ruska. Na večerní recepci pak měla hlavní slovo Nasha Fitter - koordinátorka inovativních škol celého světa, která představila jednotlivé školy, školní lídry a mentory, kteří nám budou poskytovat podporu pro následující témata:

- **učení na základě projektů**
- **učení ve virtuálním prostředí**
- **individuální učení**
- **mimoškolní vyučování**
- **učení pomocí technologií**
- **učení pomocí hry**

Druhý den byl program velmi nabitý. Hlavní přednášky probíhaly v hotelu Hilton, kde se střídaly zajímavé osobnosti z oblasti vzdělávání i komerční sféry. Za Českou republiku vystoupil Jan Mühlfeit, který v současné době působí na pozici reprezentující Microsoft a jeho vedení ve vztahu k vládám jednotlivých evropských zemí, a dále Roman Cabálek, ředitel Microsoft ČR. V rámci technologických ukázek byly představeny především tablety a dotyková zařízení a potvrdilo se, že „dotyk“ bude časem při ovládání počítače dominovat. V odpoledních hodinách pak probíhaly různé workshopy naší skupiny a vybíraly se proveditelné projekty, kterých bychom se mohli zúčastnit.

OD KROKODÝLŮ

Mgr. Pavlína Poláčková

DALŠÍ ZÁJEZD DĚTÍ A RODIČŮ
ZA POZNÁNÍM A ZÁŽITKY

K NAFTĚ

I když už jaro klepe na dveře, nedá mi to, abych se ve vzpomínkách nevrátila k zájezdu dětí a rodičů, který podnikli v předvánočním čase, a možná vás tak trochu nalákala na některé z dalších budoucích putování...

Tentokrát se výletníci vydali na jižní Moravu. Kolem poledne jsme dorazili na **krokodýlí farmu** v obci Velký Karlov asi 20 km od Znojma. Během prohlídky jsme se dozvěděli nejen celou řadu zajímavostí o jejich životě, ale mohli jsme si je i dobře prohlédnout. Vidět tyto imponantní predátory z blízka určitě stálo za to. Doposud farma sloužila pouze jako lákadlo pro turisty, nyní je díky změně veterinárních zákonů i krokodýl nilský považován za jateční zvíře a jeho maso bude dodáváno do restaurací.

V každém našem programu je vždy i nějaký hrad nebo zámek – ani tentokrát samozřejmě nesměl chybět. Z Velkého Kar-

lova jsem se směřovali do **valtického zámku**. Během zimního období je zavřený, ale díky adventnímu jarmarku,

kteří se konal na jeho nádvoří právě o tomto víkendu, byl otevřen. Prohlídka Knížecího okruhu, čítajícího patnáct sálů, nás přenesla o několik století zpátky a my jsme zjistili, že ve své době byl určitě poměrně pohodlným zámeckým sídlem.

Musím přiznat, že zámecký adventní jarmark byl pro nás, zkušené cestovatele, poměrně velkým zklamáním. Ve srovnání s jeho obdobou na hradě Křivoklát opravdu neuspěl. Vůně medoviny a svařáku sice nechyběla, ale stánků bylo málo, tudíž nebylo z čeho vybírat dárky pod vánoční stromček. Snad jedině ledová královská koruna (na fotografii) to trochu zachránila ☺.

Posledním bodem našeho programu byla ještě památka technického rázu - **Muzeum naftového dobývání a geologie** v Hodoníně. Založila ho skupina nadšenců teprve před šesti lety a je věnováno ropě, její těžbě na dolním toku Mo-

ravy, která má, představte si, už více než stoletou tradici. První exponáty byly viditelné již z dálky – jednalo se totiž o ropné věže a čerpadla, stojící před muzeem. Seznámili jsme se s procesem vzniku nafty,

s metodami těžby i jejími dopady na životní prostředí.

Úderem osmnácté hodiny jsme - příjemně unaveni a se spoustou nových zážitků - nabrali směr Nové Město na Moravě. Tak třeba příště s námi vyrazíte do světa i vy...

DEMOSTHENOVÉ

OPĚT USPĚLI

Mgr. Marcela Slámová

6. ROČNÍK SOUTĚŽE
V UMĚNÍ KOMUNIKACE

6. ročník celostátní soutěže v umění komunikace odstartoval pro naše žáky školním kolem, kterého se zúčastnilo celkem sedmáct soutěžících. Cílem bylo porovnat jejich komunikační dovednosti tak, aby mohli školu v dalším - regionálním kole soutěže reprezentovat ti nejlepší řečníci.

Pochvalu si však zaslouží úplně všichni účastníci, protože monology na nejrůznější témata byly nejen kvalitně připraveny, ale i s velkou chutí a odvahou předneseny.

A jak to vše dopadlo? Zvítězili ti nejlepší. Ve věkové kategorii 6.-7. tříd zazářil Martin Dufek ze 7.C a vítězkou v kategorii 8.-9. tříd se stala žákyně třídy 9.A, Kristýna Vrátná.

Postup do regionálního kola pro oba soutěžící znamenal vypilovat mluvený projev, 18. února 2013 být včas v zasedací místnosti Krajského úřadu Kraje Vysočina v Jihlavě a zaujmout odbornou porotu co nejvíce. Konkurence v našem regionu byla opravdu velká, o to bylo umístění pro naše žáky cennější. Ze všech soutě-

žících druhého stupně základních škol a víceletých gymnázií obsadila **Kristýna Vrátná ve své kategorii krásné 2. místo!** Mladý řečník **Martin Dufek** zaslouženě **zvítězil!**

Oběma patří velká gratulace a poděkování za skvělou reprezentaci školy. Martinovi budeme i nadále držet pěsti, jelikož postupuje dál - do krajského kola soutěže.

PODVEČERNÍ ČTENÍ

Anna Truksová, 8.C

S BEATOU RAJSKOU

V pátek 22. února 2013 se večer na přistavbě sešly děti s rodiči z 1.A. Konalo se další podvečerní čtení v rámci celorepublikového projektu Celé Česko čte dětem a tentokrát přijala pozvání módní návrhářka Beata Rajská.

Když se všichni sešli ve třídě, mohlo se začít. Nejprve děti přivítala paní učitelka a chvíli si s nimi povídala. Potom si vzala košíček s látkami, děti daly ruce za záda a měly zjistit, co to je a jakou to má asi barvu.

Jaké bylo překvapení dětí, když se dokázaly i bez dívání trefit. Povídaly si také o tom, kdo ji asi nosil a co by se z ní dalo ušít. Po dlouhém sezení si děti daly rozcvičku s názvem Jehlička a knoflíček. Když dohrály, tak mohla do třídy

konečně přijít Beata Rajská, na kterou se všichni už moc těšili.

Ze začátku si s dětmi povídala a mohly se jí také ptát na zvědavé otázky. A pak už začala číst. Nejprve se ale dětí ptala, co by chtěly za knížku. Rozhodovalo se mezi Dášeňkou a nebo pejskem a kočičkou.

Nakonec vyhrála kniha Povídání o pejskovi a kočičce. Paní Rajská přečetla prvních pár vět slovensky, jelikož ze Slovenska pochází, a tak měly děti poprvé možnost uslyšet v rámci

podvečerního čtení slovenštinu.

Když dočetla knížku, ptala se dětí, jestli se chtějí ještě na něco zeptat. Poté jim předvedla na tabuli, jak se malují návrhy oděvů. Tuto práci děti i dospělí sledovali s otevřenou pusou. Bylo úžasné sledovat kreslířský um paní Beaty Rajské.

Na závěr jí děti předaly dárek. Ona se jim podepsala do památníčků a na památku od ní každý dostal její omalovánky, které si speciálně k této akci připravila.

PUGLYMPIÁDA

Nina Křížová, 6.B

4. ROČNÍK TURNAJE ČASOPISU
PUCLÍK VE SKLÁDÁNÍ PUZZLE

POČTVRTÉ

Ve středu 6. března 2013 uspořádal školní časopis Puclík již 4. ročník turnaje ve skládání puzzle. Sraz všech účastníků byl o půl druhé v kreslárně. Tam jsme se rozdělili do dvou skupin a mohlo se začít...

V 1. skupině soutěžili žáci 4., 5. a 6. tříd. Tito soutěžící odešli s paní učitelkou Svobodovou do učebny fyziky a chemie, kde skládali puzzle, které mělo 99 dílků. Zbylí žáci ze 7., 8. a 9. tříd zápasili v kreslárně pod dozorem pana učitele Smékala, který povzbuzoval soutěžící písničkami od skupiny Kabát. Tato druhá skupina skládala stodílné puzzle. Na skládání měly obě skupiny deset minut. I letos se našel borec, kterému ale stačil na celé složení kratší čas.

Po tvrdém boji bylo nakonec pořadí následující:

1. skupina (4.-6. ročník)

1. Michaela Heralová, 6.B (68 dílků)
2. Valérie Bártová, 6.B (46 dílků)
3. Nina Křížová, 6.B (45 dílků)

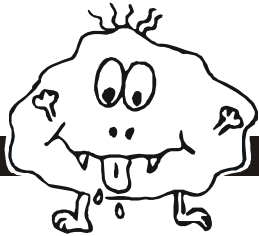
2. skupina (7.-9. ročník)

1. Jan Poul, 7.C (100 dílků za 9:28 minuty)
2. Iveta Henychová, 9.B (94 dílků)
3. Tereza Klimentová, 7.B (83 dílků)

Umístění v 1. skupině tedy ovládla třída 6.B a ve 2. skupině nejvíce zabodoval 7. ročník. Myslím, že všem se skládání líbilo. Kdo ale není spokojený se svým výsledkem, tak alespoň ví, jak se zabavit. Všem účastníkům děkujeme a těšíme se příští rok.

KDYŽ SE SETMÍ...

Mgr. Petr Smékal

18. ČÁST

Vítáme všechny příznivce nadpřirozena v novém kalendářním roce. Jako vždy máme spoustu novinek. Některé jsou ale tak tajné a šokující, že se s vámi o ně nepodělíme. Nechceme, abyste se v noci budili zpocením a rušili svým křikem rodiče a sousedy ze spánku. Tak šokující novinky to jsou! Proto na vás tentokrát vybalíme jen „lehčí“ kalibr v podobě dvou nových strašidel...

Bubákovec truchlivý (Bubakusiscus kviliusianus)

Výška: 1,8-2,2 m

Váha: 80-95 kg

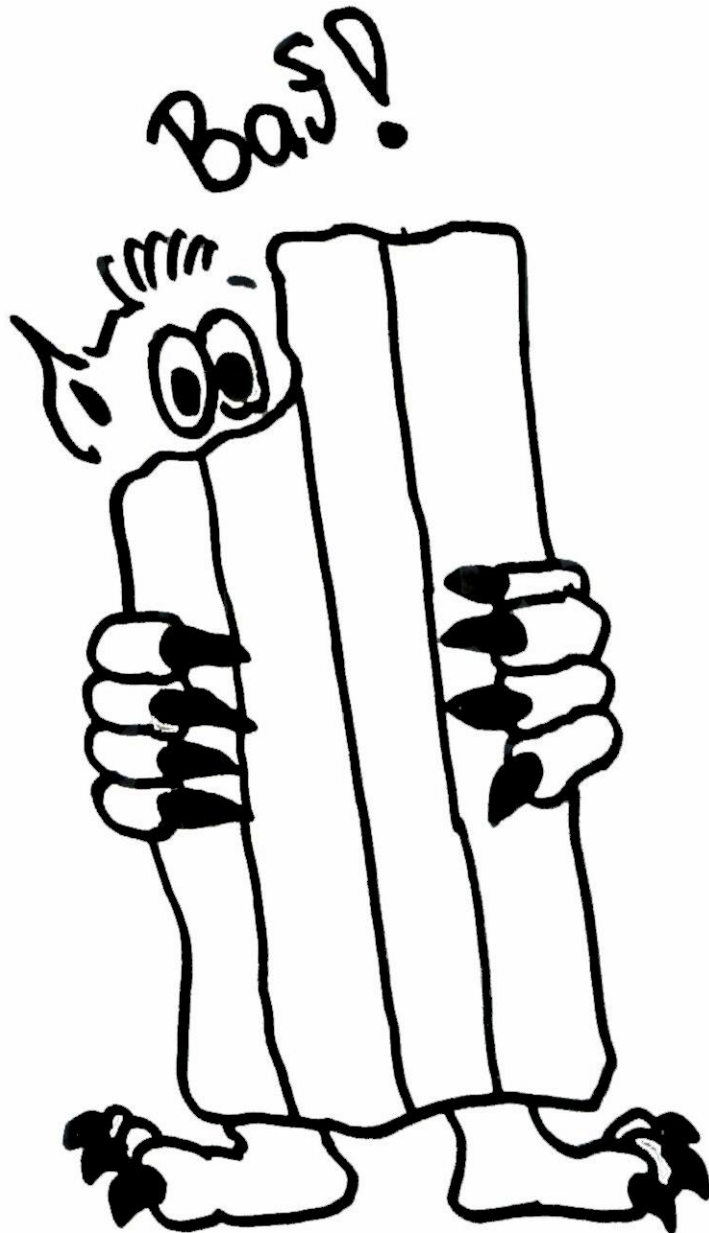
Potrava: jekot a kvílení obětí

Výskyt: ředitelna

Bubákovec, neboli jak my odborníci říkáme nepravý bubák, je celkem běžné strašidlo. Najdeme jej v každé domácnosti, kde mají malé děti. Většinou sídlí pod postelí v nejtemnějším koutě nebo v šatní skříni. Odtud v noci vylézá ven a straší.

Náš se skrývá na dně skříně v ředitelně. Vy, kteří jste tam už zavítali (nebo zavítáte), jste si jistě všimli řady skříní po levé straně. V jedné z nich bubákovec přes den bydlí. Protože se musí dlouho do odpoledne skrývat, je lehce ve stresu. No, lehce - spíše více než méně...

Asi si říkáte, proč se tedy nepřestěhuje jinam? Abyste byli schopní pochopit jeho jednání, musíme si o něm nejprve něco říct. Náš bubákovec je bázlivý. Bojí se denního světla. Proč tedy neodejde v noci? Má velice špatnou paměť. Jakmile se setmí, zapomene, že se přes den bál, a vzpomene si opět, až se rozední. Co vám mám povídat, je to případ pro psychiatra.

Dalším jeho problémem je to, že přes noc mnoho lidí ve škole opravdu není. Tudíž nemá koho strašit, a protože ho živí jekot... No prostě a jednoduše musí vyrážet na náměstí a po blízkém okolí, ale je velice bázlivý. Maskuje se za starými dveřmi. Takže uvidíte nejprve vysazené dveře z pantů a za

nimi na vás bafá bubákovec. Sami uznejte, že to mnoho jekotu nepřináší. Náš bubákovec je štíhlý až vyzáblý, ale na živobyťi to prý stačí.

Jediný, s kým je schopen si popovídat ve dne, je pan ředitel a pan zástupce. Ale jen brzy ráno, když je ještě šero. Vzá-

jemně se pozdraví, bubákovec lehce bafne a oni se lehce leknou (pochopitelně jen na oko, aby mu udělali radost). Je to taková malá svačinka na dobrou noc, tedy vlastně na dobrý den, protože bubákovec ve dne spí.

Jeskyňka nepravá (*Speleotypicus plagiatoriensis*)

Výška:	1,6-1,7 m
Váha:	???
Potrava:	???
Výskyt:	celá škola

Naše jeskyňka nepravá se jmenuje Julča. Je to vcelku veselé a rozverné strašidlo. Velice trpí tím, jakou mají jeskyňky pověst. To především díky Boženně Němcové, která v pohádce O Smolíčkovi udělala z jeskyňek únoskyně dětí. Po rozhovoru s Julčou nám všem bylo jasné, že v pohádce neunesly Smolíčka jeskyňky, ale divoženky. To je podstatně „drsnější“ odnož divých žen.

Julča přes den spí ve skříni v 9.C, kde se snaží dopoledne (až ji probudí řev a práskání karet o lavici) pochytit něco z vykládané látky. Především ji zajímá český jazyk. A to proto, že by byla moc ráda, aby zazněla pohádka O Smolíčkovi ve správném znění - tedy že se jeskyňky zamění za divoženky. No, zatím čeká marně. Tak snad někdy...

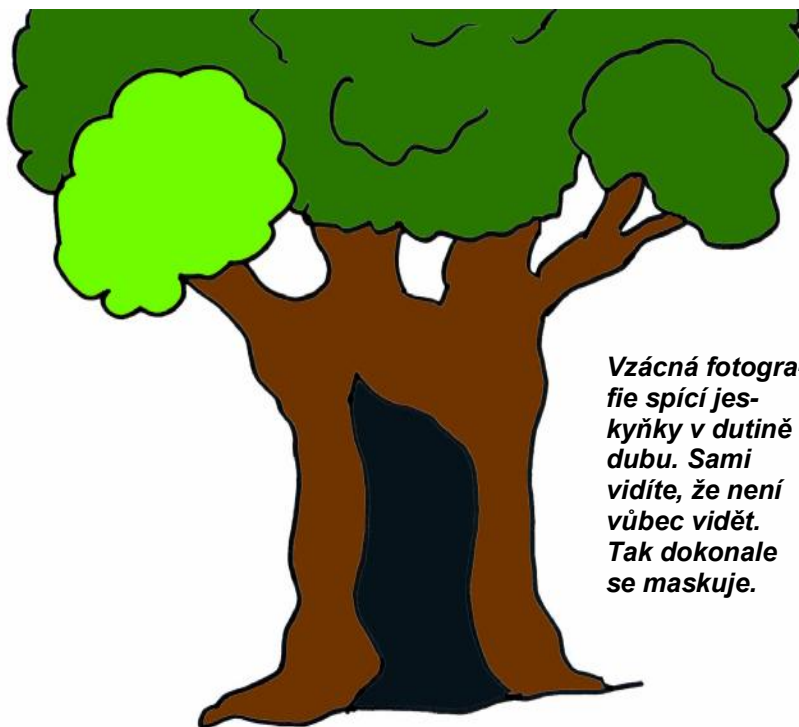
Jeskyňky nebydlí v jeskyních, jak by se mohlo podle jejich jména zdát. Bydlí ve vykotlaných stromech. Umí se přizpů-

sobit svému prostředí stejně jako chameleon. Není tudíž vůbec vidět, pokud sama nechce. Naše jeskyňka se do školy přestěhovala v momentě, kdy jí pokáceli strom, ve kterém bydlela, a tak se z ní na chvíli stala bezdomovkyně. Jen pro zajímavost - dříve bydlela u koupaliště, ale jak víte, dost se tam kácelo... Ve skříni v 9.C byste ji ale hledali marně. Je dokonale maskovaná.

Julča se nechtěla nechat zvažít (co chcete od dámy?) a nechtěla nám ani prozradit, čím se

živí. Doufejme tedy, že nám říkala pravdu a že neunáší malé děti a nedělá si z nich pečínku. Po večerech a v noci se prochází po chodbách a v podzemních chodbách pod školou.

Je strašně ukecaná. Ještěže je u nás tolik strašidel, tak si má s kým povídat. Julča všechno ví. O každém strašidle a taky o všem, co kdo dělá. Taková trochu „drbna“. Máme kliku, že zatím nepřispívá do žádného bulváru, to by se potom asi všichni strašidláci divili.

Vzácná fotografie spící jeskyňky v dutině dubu. Sami vidíte, že není vůbec vidět. Tak dokonale se maskuje.

ADOPTCE NA DÁLKU

Mgr. Pavlína Poláčková

VŠUDE TAM, KDE JE ČLOVĚK, JE MÍSTO PRO DOBRÝ ČIN

Dopis z října 2012 přinesl báječné informace v oblasti vzdělávání Kirana. Úspěšně totiž složil zkoušky vedoucí k ukončení střední školy – v našem podání bychom řekli maturitu a byl přijat na vysokou školu.

Opět pro porovnání s naším vzdělávacím systémem se jedná o bakalářské studium, kde si jako jeden z hlavních předmětů zvolil hindštinu, což je úřední jazyk Indie (za ním jako vedlejší je angličtina) a v současné době 3. nejužívanější jazyk na světě – mluví jím asi 337 000 000 lidí. Po dokončení studií by se rád věnoval učitelské profesi.

Svěřil se také s počasím, které u nich v červenci a v srpnu panovalo, citují: „U nás jsme se moc dobře neměli. Měly přijít deště a záplavy jako každý rok. Ale letos bylo vše tiché a bez deště. Život se stal velmi těžkým, protože máme problémy s nedostatkem vody a zvýšením cen za jídlo. Malé žně a suché počasí. Mnoho míst čelí kritickému suchu.“

V říjnu se zúčastnil jednodenního tábora pořádaného Charitou.

„Měli jsme mnoho aktivit - hry, písničky a soutěže a také povídání o schopnostech zvládnutí života. Byl jsem rád, když jsem poslouchal vysvětlení tohoto tématu. Už nyní chá-

pu, jak náš strach a stydlivost přináší negativní dopady a odvádějí nás pryč od našich životních cílů. Toto se nám stane, když nemáme sebedůvěru a pozitivní myšlení. Děkuji společnosti, že nás toto všechno naučila.“

Na závěr nezapomněl na přání: „Posílám vám přání k Vánocům a přeji šťastný nový rok 2013 vám všem.“

N Kiran Kumar

V naší odpovědi se objevilo nejen poděkování za dopis, ale především dvě velká blahopřání – jedno k úspěšnému složení zkoušek a druhé k narozeninám - v lednu bylo totiž Kiranovi 18 let.

Dozvěděl se také o mistrovství světa v biatlonu, které se u nás konalo, o soutěžích, které na škole pořádáme, o jarních prázdninách či o blížících se Velikonočních svátcích.

JAK NA PRVNÍ POMOC

Radka Křížová, 8.C

16. a 18. ledna navštívily naši školu tři zdravotnice, konkrétně jedna zdravotní sestřička a dvě mladé studentky. Tato návštěva měla jeden jediný důvod - informovat a pokud možno naučit žáky osmých tříd

základy první pomoci. Střeďeční program byl zaměřen na kardiostimulární resuscitaci a na to, jak volat a komunikovat s tísňovou linkou. Následovala praktická ukáзка a samozřejmě všichni dostali možnost si ma-

sáž srdce i umělé dýchání vyzkoušet. Páteční program pak obsahoval video o kardiostimulární resuscitaci a povídání si o zlomeninách, otravách, spáleninách a také krvácení.

Všichni si také v praxi vyzkoušeli použití tlakového obvazu a zaškrcovadla.

Na závěr našeho povídání byl připraven test, který měl za úkol zjistit, jak moc jsme se toho naučili.

Myslím si, že tento kurz byl pro všechny přínosným a doufám, že tyto znalosti nebudou muset prakticky nikdy využít.

NAKUPOVÁNÍ

Mgr. Martina Janíčková

POD DROBNOHLEDEM

Žáci 9. tříd měli možnost navštívit v Horáckém muzeu interaktivní výstavu, kterou připravilo středisko ekologické výchovy Chaloupky.

Výstava představuje celospolečensky aktuální tematiku výchovy a ochrany spotřebitele. Učí žáky přemýšlet o tom, co a proč nakupují, radí v problematice prodejní strategie a motivuje k odpovědnému nakupování.

Žáci se seznámili s historií obchodování, s reklamou, ekoznačkami výrobků na našem trhu, mohli porovnat potraviny z hlediska obsahu „éček“ a prohlédli si vzorky zboží, které zabavila Česká obchodní inspekce. Na závěr programu mohli prostřednictvím interaktivního testu sami o sobě zjistit, jakými jsou zákazníci.

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

PaedDr. Miroslava Kotovicová

V pondělí 18. února 2013 se již tradičně konalo školní kolo soutěže v recitaci pro žáky 1.-5. tříd. V kreslírně školy se v odpoledních hodinách sešlo 39 soutěžících a přibližně 25 dospělých diváků včetně poroty, kterou tvořily paní učitelky z 1. stupně.

Konkurence byla veliká, tréma také, ale hlavně byla slyšet a vidět velká snaha zarecitovat verše co nejlépe. Těm, kterým se to podařilo, byly předány diplomy za 1., 2. a 3. místo.

Obzvláště je třeba pochválit výkony soutěžících na prvních místech. Za 1. ročník **Amálku**

Slonkovou, za 2. ročník **Leontýnku Oravcovou**, za 3. ročník **Martina Charváta**, za 4. ročník **Kryštofa Štěpničku** a za 5. ročník **Kristýnku Janečkovou**.

Sladká odměna a potlesk patřily všem zúčastněným, kteří se básně naučili a strávili odpo-

ledne s verši Františka Hrubína, Jiřího Žáčka, Jan Skácela, Pavla Šruta, Jana Čarka a jiných autorů.

Bylo nám společně moc příjemně a „trocha poezie přece nikoho nezabije“.

ŽÁKOVSKÁ KNIHOVNA

Mgr. Pavlína Poláčková

INFORMACE - POZVÁNKY - SOUTĚŽE

Paní zima sice pomalu, ale přece jenom předává své žezlo jaru a my se podruhé v tomto školním roce setkáváme na stránkách školního časopisu. První informační a zároveň soutěžní setkání, týkající se známých i neznámých předmětů, zůstalo bohužel bez odezvy, proto dnešní bude pouze a jenom informační...

Kdo pravidelně a poctivě čte všechny rubriky, ví, že se v minulém čísle dozvěděl něco o předmětech, které v běžném životě používali naši předkové a které už dnes patří mezi muzeální kousky. Pokud vás to alespoň trochu zaujalo a máte zájem, nahlédněte se mnou dnes opět do dob dávno minulých, abyste se pro změnu dozvěděli, čím se naši předkové živil, tedy jaká měli povolání...

BRABENÁŘ

Dovedete si představit, co dělal třeba takový brabenář? Kdo se skrýval pod tímto poněkud zvláštním až komicky znějícím názvem? Bývala to skupina většinou mužů, kteří se živil tím, že v lesích „sklízeli“ mraveniště. Objevovali se vždy zjara a vybírali mraveniště. Z mravenců získávali kyselinu mravenčí, která se používala na činění jemných kůží a na výrobu lihu. Kukly mravenců buď sušili, nebo syrové prodávali jako ptačí krmivo tehdy rozšířenému řemeslu - ptáčníkům. Jejich výdělky stačily akorát tak na přežití. Toto povolání bylo v 60. letech minulého století lesními úřady zakázáno.

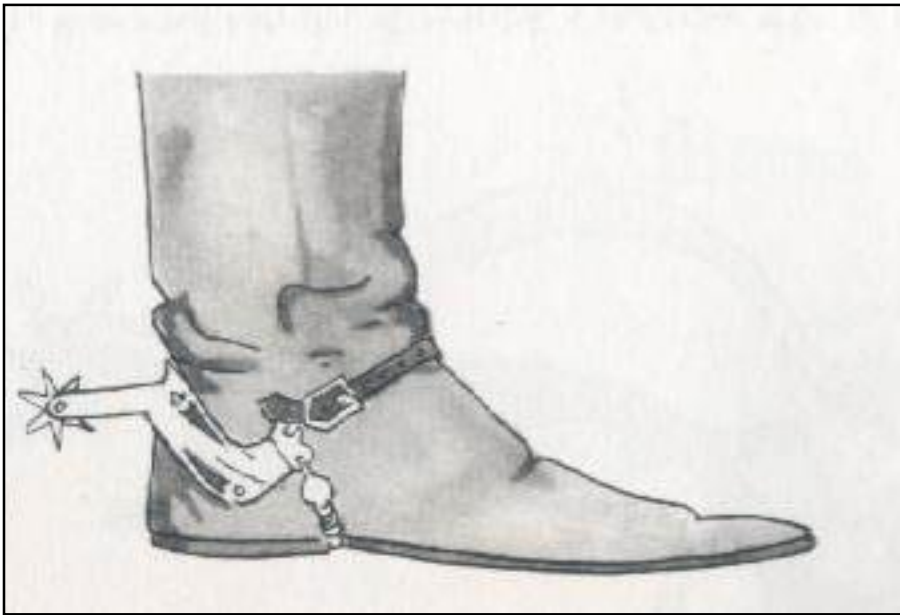

PTÁČNÍK

Ptáčník neboli čižbař (na obrázku) byl obchodník, který prodával na trzích drobné zpěvné ptactvo, které v přírodě odchytil do sítí. Pro větší zisky také některé druhy sám choval a množil. První zákonná omezení tohoto povolání jsou spojena s 80. lety 19. století.

OSTROŽNÍK

Kdyby se nyní někdo zeptal na ostrožníka, tak by určitě vzbudil minimálně údiv. Přesto jich bývalo kdysi hodně. Byli to speciální kovodělníci, kteří nejen vyráběli, ale i krásně zdobili jezdecké ostruhy, kterých byla v období středověku značná potřeba. Nosili je totiž nejen rytíři při soubojích, ale

Zpracováno podle www.hunder-bolt.cz

i občané na koních i bez nich. Již podle jejich vzhledu bylo vidět, jak jsou jejich vlastníci majetní. Rozhodně tedy šlo oproti dvěma výše uvedeným „povoláním“ o dobře placené řemeslo.

Na množství řemesel, či chcete-li povolání, která byla v uplynulých staletích vykonávána, by nám tady nestačilo místo, tak jsem pro tentokrát vybrala pouze tři mužská povolání a přiště se podíváme, co dělaly a čím se živily ženy...

POHLED PRO ZDENIČKU

Mgr. Jaroslava Truksová

Děti z 1.A si začátkem března vyzkoušely napsat svoji první pohlednici. A nejenom napsat, ale i poslat. Zapojili jsme se totiž do akce s názvem Pohled pro Zdeničku...

Zdenka Minaříková byla několik týdnů upoutaná na lůžko. Byla v nemocnici v karanténě, protože během léčby Crohnovy choroby (chronické zánětlivé onemocnění, které se může projevit v jakékoli části trávicího ústrojí, nejčastěji však v oblasti spojení tenkého a tlustého střeva) utrpěla těžkou alergickou reakcí, selhala jí imunita a přidalo se nepříjemné nakažlivé onemocnění.

Byla sama na nemocničním pokoji a bylo jí smutno. Napadlo ji tedy, že moc ráda dostává pohlednice, a tak poprosila, jestli by jí nemohli lidé poslat pohled pro radost. Když jsem si o její prosbě četla, tak ještě prvňáci neuměli psát, ale nyní už to zvládli všichni na jedničku. Nyní už je Zdenka z nemocnice doma, ale přesto jí stále těší pohlednice, které jí lidé posílají ze všech koutů světa.

KAM SE VYDAT

8. TŘÍDY NAVŠTÍVILY
BĚLISKO, IPS I ŽĐAS

PO ZÁKLADCE

NÁVŠTĚVA SOŠ NA BĚLISKU

Ve čtvrtek 10. ledna 2013 navštívily všechny osmé třídy Střední odbornou školu v Novém Městě na Moravě na Bělisku. Tam pro ně byl připraven program o železnicích a také celkové seznámení se školou.

8.C se na Bělisko vydala čtvrtou a pátou hodinu. Na místě jsme byli mile přivítáni. Pak jsme se přesunuli do menší třídy, kde pro nás měli někteří studenti připravený program o železnicích.

Nejprve jsme zhlédli krátkou prezentaci a potom jsme se

rozprostřeli po třídě a plnili různé úkoly. Na jednom stanovišti byly křížovky, které se týkaly železnic a dopravy po kolejích.

Dále jsme si mohli vyzkoušet předat zprávu například o zpoždění vlaku a jeho příčině. Toto se nejvíce líbilo sku-

pince kluků, která to zkusila hned několikrát za sebou.

Pak jsme se přesunuli k místu, kde bylo velké množství různých lístků do vlaku. Tam jsme se seznámili s jejich vývojem a kontrolou. Naše skupinka si prohlédla i železniční pomůcky.

V druhé části programu jsme si prošli školu a seznámili se s prostředím. Musím uznat, že pokoje na internátu mají v pěkném stavu a musí se tam hezky bydlet.

Naopak nás výpočetkáře zajímalo vybavení tamních počítačových učeben a s velkým uspokojením musím uznat, že u nás ve škole máme o mnoho lepší podmínky.

Exkurze se nám líbila a klidně bychom si ji zopakovali.

Marie Novotná, 8.C

EXKURZE DO IPS A NA ŽĐAS

Ve čtvrtek 17. ledna 2013 se po půl osmé ráno začali scházet na nádraží v Novém Městě žáci třídy 8.C. Ptáte se proč? Důvod je jednoduchý. Čekala nás totiž exkurze do Žďáru nad Sázavou, konkrétně do Informačního a poradenského střediska a také do podniku Žďas.

Když už jsme byli všichni, pan učitel Smékal nás spočítal, paní učitelka Oravcová koupila jízdenky a čekali jsme na vlak.

Když konečně přijel, celá skupina dravé zvěře z 8.C nastoupila a mohlo se vyrazit.

Cesta proběhla v poklidu a my jsme se pomalu přesunuli na IPS. Zde nás čekal bohatý program, o který se postarali pře-

devším zástupci Školy ekonomiky a cestovního ruchu ze Žďáru nad Sázavou. Součástí programu byla i soutěž o ceny. Po jeho skončení jsme se posilnili svačinou a pokračovali v cestě k továrně Žďas.

Zde jsme „vyfasovali“ slušivé helmy a brýle a exkurze na Žďas mohla začít. Nejdříve jsme si poslechli krátký úvod

o tom, co nás čeká a nemine. Následně jsme se přesunuli přímo do továrny. Vzhledem k tomu, že byl všední pracovní den, bylo zde slyšet velmi špatně, protože byl všude hrozný hluk.

Po prohlídce, která byla doplnována odbornými výklady, jsme vrátili půjčené helmy a brýle a vydali jsme se zpět

k nádraží. Počkali jsme na příjezd vlaku a odjeli domů.

Myslím si, že po prohlídce Žďasu, která by se dala nazvat „zaprášená exkurze“, se budou někteří žáci velmi snažit, aby jednou jejich pracovištěm nebyla právě tato továrna ☺...

Radka Křížová, 8.C

SUPERFARMÁŘ

Jaroslava Košíková, ŠD

V lednu proběhlo v družině školní kolo soutěže ve stolní hře Superfarmář, kterou pořádá společnost Granna. Tato společnost poslala i ceny pro první čtyři účastníky.

Na 1. místě se umístil **Martin Charvát**, 2. místo

obsadila **Šárka Janečková**, na 3. místě skončila **Martina Krejčíková** a čtvrté místo obsadila **Ellen Marcinko**.

Vítězům blahopřejeme a přejeme hodně úspěchů v krajském kole.

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

Zápis do 1. třídy ve Slavkovicích!

Poslední lednový den asi všichni žáci na všech školách prožívají stejně – napjatě očekávají hodinu, kdy od svých třídních učitelek či učitelů dostanou vysvědčení.

I u nás to nebylo jinak, ale ještě byl pro nás poslední den v 1. pololetí něčím výjimečný. Ten den odpoledne měl proběhnout zápis dětí do 1. třídy. Chtěli jsme děti a jejich rodiče překvapit, proto jsme se v pracovních činnostech (třetíáci a čtvrtáci) pustili do tvoření tvarohových koláčků. O těsto se postarali kluci za dozoru paní učitelky (oddělit žloutky od bílků zas tak lehký úkol nebyl), tvaroh s cukrem a vejci namíchaly dívky. Asi to holky zvládly na jedničku, protože stále ochutnávaly a náplně ubývalo, raději jsme ji pro jistotu schovali.

Pak už přišly na řadu válečky a vykrajována. Všem se dařilo,

jen nám k tomu nehrály koledy. Plechy se plnily, na kolečka jsme stříkali tvarohovou náplň zdobičkou. Po upečení jsme hned koláčky pocukrovali (a taky ochutnali – byly výborné) a pěkně vyrovnali na tácky.

U nás bývá zvykem, že při zápisu učitelkám pomáhají nejstarší žáci,

letos tedy naše čtvrtáčky. Předem dostanou instrukce, secvičíme píseň, nachystáme masky, rekvizity... Děti s rodiči jsou pozváni na stejnou hodinu, abychom zápis zahájili společně.

Letos k nám na zápis přišlo 12 dětí! Po velmi dlouhé době tak vysoký počet. Když se budoucí prvňáčci se svými rodiči (dokonce i se sourozenci) usadili, v tu ránu byla plná třída.

Po přivítání si děti usedají na koberec, jejich rodiče si mohou dát ke koláčkům kávu či čaj. Paní učitelky se tajně mění v indiány a společně se čtvrtáčkami za doprovodu bubnů a zpěvu vcházejí do údolí Velké řeky k táborovému ohni.... Potřebují do svého kmene další mladé a hlavně odvážné indiány, aby společnými silami zahnali bledé tváře.

Malí indiáni musí v pěti zkouškách prokázat svoji odvahu. Za každý splněný úkol si lepí jedno

barevné pero do své čelenky. Pokud per bude přesně pět, vezme je náčelník do svého kmene.

Děti si vybírají papírové čelenky a rozbíhají se po budově. Hledají stanoviště s obrázky indiánů a tam dokazují, že umí počítat, určovat geometrické tvary, poznat barvy, písmena, pojmenovat zvířata, předvádějí, jak jsou obratní v hodu lasem na bizona. Mají vymezený čas, ale brzy usedají k ohni a pyšní se „Velkému náčelníkovi“ svoji barevnou čelenkou.

Čeká je poslední zkouška – zpívat písničku nebo přednést báseň. I do této zkoušky se všichni pustí odvážně, nikdo nemá trému, dokonce někteří se hlásí do druhého kola. Rodiče jen tiše sedí, nevěří svým uším a jsou na své děti náležitě pyšní. Ještě zbývá nakreslit obrázek indiána. I to je pro děti snadný úkol. Za svůj výtvar dostanou od náčelníka malý dárek na památku – vyrobeného indiána (kluci) a indiánku (dívky) z papíru.

Náčelník počítá pera na čelenkách, spokojeně se usmívá a slavnostně pasuje všechny děti za členy kmene. Zápis končí, venku už je úplná tma, přesto děti nerady odchází domů (stále s čelenkami na hlavách). Nějak se jim v „opravdové“ škole zalíbilo. Věříme, že jim těch 7 měsíců ve školce rychle uteče. Už se na ně po prázdninách moc těšíme!!!

Kamarádi ze Slavkovic

DVĚ SETKÁNÍ S HASIČI

V rámci projektu Partnerství Comenius Regio nás hned po vánočních svátcích navštívil velitel mladých hasičů při SDH Slavkovice pan Stanislav Pejcha...

Přiblížil nám zajímavou historii hasičů od středověku až po dnešek a povyprávěl nám o hasičském sboru ve Slavkovicích od jeho počátku před 120 lety až po dnešní podobu.

Podrobněji se rozprávěl (s pomocí promítaných fotografií a klipů) o soutěžích mladých hasičů, ve kterých i naše slavkovická družstva dosahují vynikajících výsledků.

Velmi se nám líbily staré i novodobé helmy a pásy, které nám přinesl na ukázkou. Jak nám to slušelo ☺!

Na závěr měl připravený malý testík, aby zjistil, co o si všechno z jeho vyprávění pamatujeme. Nedopadlo to vůbec špatně – i prváčci s pomocí paní učitelky odpovídali většinou správně. Bezchybně test vyplnilo 8 dětí a byly odměněny vlaječkou a drobnými upomínkovými předměty.

Několik žáčků začalo i uvažovat o přihlášce do družstva nejmladších hasičů, tak uvidíme při příštím setkání, jestli řady hasičského sboru ve Slavkovicích posílí i naše nejmenší děti a budou zdárně reprezentovat obec i školu.

NÁVŠTĚVA PROFESIONÁLNÍCH HASIČŮ

31. ledna 2013 po rozdání pololetního vysvědčení zazněl naší školou hasičský poplach. Vyběhli jsme s dětmi na chodbu, kde už na nás čekali dva hasiči v uniformách. Řekli nám, ať se oblečeme a jdeme před školu. Tam už na nás čekalo auto slavkovických hasičů, které nás odvezlo do Žďáru na Sázavou do zbrojnice Hasičského záchranného sboru ČR.

Ve zbrojnici se nás ujal hasič, který nám vyprávěl o jejich zajímavé a nebezpečné práci. Šatnami jsme prošli do nejzajímavější části zbrojnice – garáží hasičských vozů. Zde jsme si prohlédli

zásahová vozidla, obojživelné vozidlo, speciální chemický kontejner, vyprošťovací jeřáb a nakladač. Při prohlídce těchto vozidel jsme zažili i opravdový poplach, kdy hasiči sjeli po tyčích,

rychle oblékli zásahové oblečení a odjeli k dopravní nehodě.

Po prohlídce garáže jsme si vyzkoušeli svoji odvahu a fyzickou kondici, když jsme vylezli do

tréninkové věže a z výšky jsme si prohlédli její okolí. Nakonec nám hasiči ukázali svoji tělocvičnu, posilovnu a prostory pro speciální výcvik, kde potmě a v kouři zdolávají různé překážky a hledají

zraněné lidi. Sami jsme si mohli potmě vyzkoušet zdolat překážky a projít tyto prostory.

Po této náročné části prohlídky jsme se rozloučili a hasičským autem se vydali zpátky do Slav-

kovic. Exkurze se nám velmi líbila a všichni jsme si odnesli spoustu informací o práci profesionálních hasičů.

SKŘÍTKOVÉ STÁLE POMÁHAJÍ

PROSINEC

TRPASLÍK DOMÁCÍ PRAVÝ

Jsem trpaslík zvyklý žít v lidském společenství. Pomáhám s hlídáním dětí a vyhledávám rodiny, kde mají kamna nebo krb. Mám rád sladkosti. Ke svému životu potřebuji rodinu, kde jsou všichni vlídní a srdeční.

Přišel advent a s ním těšení na Vánoce. Kromě slavnostní výzdoby družiny, přípravy dárečků a vánočních dekorací jsme si vyrobili adventní kalendář, u kterého jsme se denně scházeli, povídali si a mlsali... Věřili byste, jak nádherné svícny se svíčkou jdou postavit z Lega? Taky nás navštívil Mikuláš s andělem a bandou čertic, protože někdy pěkně zlobíme (díky patří holkám z vyšších

ročníků, že na nás nezapomínají ☺).

Na radu Trpaslíka domácího jsme hodně mysleli na své blízké, povídali si o rodinných vánočních zvycích a zvyklostech, přemýšleli, čím komu v rodině udělat radost a jak strávit vánoční čas co nejlépe.

LEDEN

POSTELNÍČEK SNOVÝ

Vyskytují se v rodinách s malými dětmi. Přináším jim krásné sny. Je mi úzko v domě, kde mají počítač. Jsem velmi, velmi ohrožený!

Postelníček snový byl naším průvodcem v lednu. Popsal nám historii postelí, což byla docela legrace. Četli jsme si zajímavosti o spánku a snech, sami jsme si vyprávěli, které sny si pamatuje-

me a které bychom rádi zapomněli! Noc však není pro každého časem spánku - přemýšleli jsme, která povolání zaměstnávají lidi i přes noc. A co noční zvířata? Jak se orientují sovy či netopýři, jak si najdou ve tmě potravu? A pak další zajímavá oblast - noční obloha. Co tam je všechno k vidění...

Na závěr spolupráce s Postelníčkem jsme si uspořádali **pyžamový odpoledníček**, takže se konala promenáda v pyžamu, tanec s míčky mezi čely, tanec na lavičce, noční hry (kreslení poslepu a cesta mezi kuželkami poslepu, hádání předmětů hmatem), taneční hry a poslední promenáda s volbou nejhezčího pyžama (jeden hlas dostala i paní učitelka díky, Mát' o ☺).

*Děti ze školní družiny
ve Slavkovicích*

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 71 – březen 2013

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dagmar Svobodová
Aneta Dufková, Leona Vedmochová, Václav Šebek, Karolína Švárová, Marie Novotná

Radka Křížová, Anna Truksová, Daniela Horvátová

e-mail: puclik@nmnm.cz <http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 71 vyšlo 21. března 2013 v nákladu 35 výtisků